

Ο “ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ”

Καὶ πάλιν μοιρολόγι....

«Μία φορά, δὲν εἶνε συνήθεια,» λέγει τὸ γαλλικὸν λόγιον. Καὶ ὅταν ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ὑπὸ τῇ ζημίας πρὸ εἰκοσιν ἡμερῶν ὑπὸ τῶν χειμάρρων τῶν πρώτων βροχῶν μας, οὐδὲν παράπονον ἐκάμαμεν, οὐδὲ λέξιν ἀφαιρώσαμεν εἰς τὸ πρᾶγμα, περιορισθέντες μόνον ν' ἀρηγηθῶμεν ἀπλῶς τὰ συμβάντα.

§

Κατηναλώθησαν τότε ἔνδεκα ἀκριβῶς ἡμέραι εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῆς γραμμῆς, καὶ κατὰ τὰς πληροφορίες μας, κατεσκευάσθησαν, ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπῆρχον, τρεῖς ἀναγκαῖαι γέφυραι, καὶ τέλος εἰδικαί γνωστοποιήσεις μᾶς ἀνήγγειλαν ἐγκρίτως, ὅτι θὰ ὑπάρχουν ἑκτακτα τραῖνα δια τὰς ἐξορτάς τοῦ μπαίραμιου.

Τὸ μπαίραμι ἦλθε, καὶ ἡ ἀριεὶς τοῦ μᾶς ἀνηγγέλη ὅχι μόνον μετὰ τὴν συνήθειαν κανονισμοῦ, ἀλλὰ καὶ μετὰ ῥαγδαίας πολυώρους βροχάς.

Καὶ τὰ ἑκτακτα τραῖνα ἔμειναν μόνον ἐπὶ τοῦ χάρτου.

§

Αἱ νέαι βροχαὶ ἦσαν μεγαλυτέρας ἐκτάσεως καὶ διαρκείας ἢ αἱ τῆς προπαρελθούσης ἐβδομάδος· αἱ ὅποιαι εἶχον προσηνέτη εἰς τὴν γραμμὴν τὰς πρώτας βλάβας.

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὴν δευτέραν καταστροφὴν.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ κακὸν ἀπελκεῖ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα νὰ καταντήσῃ συνήθεια, διὰ τοῦτο ἔχομεν καθήκον πρὸς τοὺς φορολογουμένους κατοίκους τῆς Νήσου ταύτης νὰ πραγματευθῶμεν τὸ ζήτημα ἐκτενέστερον καὶ νὰ διατυπώσωμεν τὴν γνώμην μας.

§

Ἐν πρώτοις σημειοῦμεν, ὅτι εἰς τὰ σημεῖα σχεδὸν ὅπου ἔγιναν αἱ ἐπιδιορθώσεις, συνέβησαν πάλιν αἱ αὐταὶ βλάβαι. Ἐπὶ πλέον ἔγιναν ζημίαι πέραν τῆς Ἀγγαστίνας, μεταξὺ τοῦ χωρίου τούτου καὶ τοῦ Πραστειοῦ, ἐπίσης μεταξὺ Πραστειοῦ καὶ Βαρωσιῶν—σημεῖα εἰς τὰ ὅποια τὴν πρώτην φοράν δὲν συνέβη τι, καθόσον αἱ βροχαὶ δὲν εἶχον φθάσῃ ἕως ἐκεῖ.

Κατ' ἀναπόφευκτον ἀκολουθίαν, ἡ συγκοινωνία διεκόπη πάλιν, πάλιν δὲ ἀπαυοῦνται ἀρκεταὶ ἡμέραι διὰ νὰ ἐπιδιορθωθῇ ἡ γραμμὴ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ πρῶτον καθεστῶς.

§

Μετὰ τὴν τὴν αἰσιοδοξίαν μας, καὶ

μετὰ τὴν μακρὰν καλὴν θέλησιν ὑπὲρ τοῦ ἔργου, δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι αὕτη εἶνε εὐχάριστος κατάστασις πραγμάτων.

Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἔτσι τὸ πρᾶγμα, ὅσας βρέχει νὰ γίνωνται ζημίαι, —καὶ εὐρισκόμεθα μόνον εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν κατακλυσμιαίων ὑετῶν— ἡ γραμμὴ θὰ καταντήσῃ, ὅπως πολὺ προσηνέως εἶπον μερικοὶ : «καλοκαιρινὸς σιδηροδρόμος.»

Ἀκριβῶς ὅμως ἐδιαφερόμεθα ἡμεῖς ὅτεν καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἵνα ὁ σιδηροδρόμος μας εἶνε καὶ «χειμωνιάτικος.»

§

Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο μᾶς φαίνεται ὅτι πταίει περισσύτερον ἡ Κυβέρνησις παρὰ τὸ Τμήμα. Ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὅποια εὐρίσκειτο ἐδῶ ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας, γνωρίζει, ἢ ὠφελεῖ νὰ γνωρίζῃ, τὸ ἔδαφος τῆς Μεταορίας, τὰς μετεωρολογικὰς συνθήκας τῆς Νήσου, καὶ τοὺς ἔργους ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἡδύνατο νὰ στρωθῇ μία σιδηροδρομικὴ γραμμὴ εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Μεταορίας.

Ἐκαστος εἰς τὸ εἶδος τοῦ. Τὸ ἱατρικὸν Τμήμα ὑπῆρχε διὰ νὰ διαφωτίσῃ τὸ Τμήμα τοῦ Σιδηροδρόμου, ὅτι αἱ βροχαὶ ἐν Κύπρῳ ὄντως ἐκέρχονται ἀπὸ τὰς βροχάς τῆς Ἀγγλίας. Ὅτι ἐδῶ ἔχομεν ῥαγδαίας βροχάς, χειμάρρους καὶ πλημμύρας εἰς τὴν στιγμὴν, καὶ οὐχὶ βροχὰς τακτικάς καὶ μονοτόνους ὅπως αἱ ἐν Ἀγγλίᾳ, αἱ ὅποιαι διαρκοῦσι μετὰ τὴν ἡρεμίαν ἐπὶ ὁλοκλήρου ἐβδομάδας.

Τὸ σημεῖον τοῦτο ἔπρεπε νὰ εἶχε μελετηθῇ ἐκ τῶν πρώτων, καὶ ἐπὶ πλέον νὰ εἶχον ἐρωτηθῇ οἱ χωρικοὶ ἐπιτόπιως ποῖα εἶνε τὰ μέρη τὰ ὅποια προσβάλλονται ὑπὸ τῶν χειμάρρων καὶ τῶν πλημμυρῶν.

Μία τοιαύτη μελέτη ἂν ἐγίνετο, ἀναμφιβόλως θὰ ὑπεχρέωνεν ἐξ ἀρχῆς τὸ Τμήμα νὰ κτίσῃ πολὺ περισστέρας γεφυράς καὶ νὰ ἀνεῖξῃ τὰς ἀναγκαζούσας διώρυγας. Αἱ περισσότεραι γέφυραι τὰς ὁποίας ὁ «διάσημος» μηχανικὸς τῆς Κυβερνήσεως κ. Μπράουν εἶχε κατασκευάσῃ, κατεστράφησαν διότι ἀπλῶς δὲν εἶχε μελετηθῇ μέχρι ποίου σημείου ὀγκοῦνται οἱ χεῖμῆρες ἐν καὶρῳ μεγάλων βροχῶν. Εἰς τὴν σημερινὴν περίστασιν ὅμως δὲν πρόκειται μόνον περὶ «χαμηλῶν γεφυρῶν.» Πρόκειται καὶ περὶ μὴ κατασκευῆς τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ γεφυρῶν.

§

Ἐρχόμεθα εἰς τὰς γεωλογικὰς συνθήκας. Ἡ γνώμη πολλῶν ἦτο—καὶ νομίζομεν ὅτι καὶ συνεργάτης μας ἐπι-

σκεφθεὶς τὸ μέρος τὸ ἀνέφερεν—ὅτι ἡ γραμμὴ εὐλόγως ἔπρεπε νὰ διασχίσῃ τὴν ἑνώσιν τῶν χειμάρρων παρὰ τοὺς Σιτύλους καὶ νὰ λάβῃ τὴν ὁδὸν διεσθύνειν μέχρι Ἀμμοχώστου, ἀλλὰ νὰ προβῇ βορειότερον, διὰ τῆς Ἀγίου Στεργίου, Λημνίων, καὶ Αὐγαστίδας—διὰ τῆς ὁποίας ὁδοῦ διεξήγετο πάντοτε ἡ συγκοινωνία ἐξ ἀνάγκης ἐν καὶρῳ χειμῶνος.

§

Τὰς παρατηρήσεις ταύτας κάμνομεν ἐξ ὑπερτάτου καθήκοντος πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Δὲν ἤξεύρομεν ὀριστικῶς τί ποσὰ ἀπαιτοῦν αἱ ἀναγκαῖαι ἐπιδιορθώσεις διὰ νὰ καταστή ἡ γραμμὴ ὀριστικῶς χρήσιμος. Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὅποια παρέλειψε νὰ δώτῃ εἰς τὸ Τμήμα ὅλας τὰς ὀνυτέρως ἐκτεθείσας πληροφορίες, δὲν θὰ παραλείψῃ νὰ δώτῃ τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα διὰ νὰ ἐπιδιορθωθῇ τελείως ἡ γραμμὴ, οὕτως ὥστε νὰ ἐκπληροῖ τὸν προορισμὸν τῆς.

Δὲν ἐννοοῦμεν ὅμως καὶ νὰ ἀπαλλάξωμεν τὸ Τμήμα πάσης εὐθύνης. Τοῦτο ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ὁ λαὸς αὐτὸς πρῶτον θὰ θεωρῇ ὑπεύθυνον, καὶ κατόπιν τὴν Κυβέρνησιν. Καὶ, ἐὰν τώρα εὐρίσκομεν ἐλαφρυντικά διὰ τὸ Τμήμα, δὲν ἤξεύρομεν κατὰ πόσον θὰ ἀρᾶσθωμεν τὸ αὐτὸ ἐν ἡμετέροις περὶ τῆς Κυβερνήσεως παραχωρήσει τὰς ἀναγκαῖας διὰ τὴν πλήρη ἐπιδιόρθωσιν δάπανας, ἐπαναληφθῶσι δὲ αἱ καταστροφαὶ συνεπέως βροχῶν.

Εἰς τὴν Β. ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ.

ΜΕΡΣΙΝΑ ΚΑΙ ΤΑΡΣΟΣ

IV.

ὑπὸ Rev. W. R. LIVINGSTONE.

Ἀπὸ τὴν Ταβερνὰκ ἀναχωροῦμεν ἐπιπλοὶ διὰ Κίτι, ἐκκινούμετες μετὰ τῆς 6 καὶ 7 καὶ ἀναβαίνοντες ἀνὰ ἄνω ἄνω. Ἐπὶ 1 3/4 ὥρας οὐδένα συναντῶμεν ἐκτὸς ζεύγους ποιμένων. Βλέπομεν ἱέρακας, γυψας καὶ ἕνα τσαλαπετεινόν, ἐπίσης σμήνη μικρῶν πτηνῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καρδερίνας.

Κατὰ τὴν 1 μ.μ. φθάνομεν εἰς Κανᾶ, καὶ μετ' εὐχαριστήσεως εἰσέρχομαι εἰς τὸ ὁροσκόπον Μοναστήρι, τοῦ ὁποίου οἱ καλοὶ ὁδοιποροὶ προμηθεύουσιν ἕνα πιᾶτο αὐγά, ἐπιχρισμένα πρᾶσινα σῦκα, κόκκινον κρασί καὶ καφὸν, μετὰ τὰ ὅποια παίρνει κανεὶς ἕνα θαυμασιὸν ὑπνον ἐπὶ τοῦ ὀθανιοῦ.

Κατὰ τὴν μοναχὸς τις μοῦ δεικνύει τὴν μεγαλοπρεπὴ ἐκκλησίαν, μετὰ τὴν ἀναπαράστασιν τῆς τοῦ γάμου καὶ τῶν στάμνων τοῦ ὕδατος. (Ἰδε Ἰωάνν 2.)

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀποστολικὴ Ἐταιρεία ἔχει ἕνα Σχολεῖον ἐδῶ, ὅπου μεταξὺ ἄλλων χρησίμων πραγμάτων διδάσκουσι ρίτς ψιμον.

Εἰς τὴν Κανᾶ ἦτο ὅπου ὁ βασιλικός·

ὅστις πιθανῶς ἦτο ὁ Κούζα, ἤλθιν ἐκ τῆς Αὐλῆς τοῦ Ἡρώδου, μακρὸν τὰς 20 ἡμέρας ἀγγλικῶν μιλίων, διὰ τὴν εὐρὴν τὸν ΚΥΡΙΟΝ ΙΗΣΟΥΝ, ὅτε ὁ υἱὸς τοῦ κατέκειτο ἀποθνήσκων. «Κύριε κατέθηκε πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.» (Ἰωάν. 4.)

ΕΙΣ ΤΑ ΙΕΡΑ ΜΕΡΗ.

Εἰς Παλαιστίνην ἔρχονται σήμερον προσκυνητῶν, καὶ θὰ γίνονται περισσότεροι ἐφ' ὅσον τὰ ἔτη περὶ ἔρχονται, καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Θεοῦ πληροῦται ὁλοκλήρως.

«Ἡμεῖς οἱ ἄγγλοι οἱ ὁποῖοι ζῶμεν ἐν Κύπρῳ ἔχουμεν ἕνα καλὸν μάθημα ἀπὸ τοῦ Ἑλλήνας χωρικοῦ, οἱ ὁποῖοι μὲ τήσων ἐνθουσιασμὸν ἐπισκέπτονται τὴν Ἱερουσαλήμ.

Βλέπομεν πλήθη προσκυνητῶν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἅτινα εἰνε ἰδιαιτέρως ἀγαπητὰ εἰς τοὺς Χριστιανούς· εἰς Ἀσσίζι, ὅπου ἔζησαν εἰς τὴν μάλιστα ἀξιοβλάστητον ἀνθρώπων· εἰς Ρώμην, Λούρην, Οὐρόρδην καὶ Κονταδρυγιαν.

Οἱ Μουσουλμάνοι μεταβαίνουσι κατὰ μεγάλους ἀριθμούς εἰς Μέκκαν, καὶ οἱ ἄνδρες Ἑβραῖοι ἦσαν διατεταγμένοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ ἐπισκέπτονται τὴν Ἱερουσαλήμ τρεῖς τοῦ ἔτους, ἐν μέρει ὑποθίτω χάριν ἀναψυχῆς καὶ ἀλλαγῆς ἀέρος. Ἡρόδοτος, ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας, μᾶς λέγει πῶς διήλθε μίγα μέρος τῆς ζωῆς τοῦ ἐπισκεπτόμενος καθε Νάβ, ἡ ἱερὸν μέρος εἰς τὸ ὅποιον ἤδυνάτο νὰ ἐπιτύχῃ ἀδελφὰν εἰσόδου. Καὶ χάρις εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν Χριστιανῶν, αἱ ἐναπαύσεις εἰνε πολὺ καλλίτερα εἰς τὴν Ἀσίαν ἢ ἐν παρὰ ὅτι ἄλλοτε ἦσαν. Οἱ Γερμανοὶ ἔχουσι λαμπρὰ ξενοδοχεῖα εἰς τὴν Τιδεριάδα καὶ εἰς Ναζαρέτ καὶ εἰς Κίβρον.

Ἄλλ' ἐάν ἐπισκεφθῇς τὴν Παλαιστίνην, φίλοι μου, προτιμήσατε τὴν Ἀνοξίν ἢ τὸ Φθινόπωρον παρὰ τὸ πυρπολοῦν θέρος· ὡς ἔκαμα ἐγώ. Τὸν Ὀκτώβριον ἔρχονται οἱ περιηγηταὶ τοῦ Κούκ.

Ο ΤΟΥΡΚΟΣ. ΧΩΡΙΚΟΣ.

Οἱ δρόμοι εἰνε κακοὶ καὶ πολλάκις τὸ νερὸ εἰνε ἀσχημὸν. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις κρατεῖ καὶ τὰς ἐξουσίας τῆς Ναζαρέτ ἀκόμη εἰς σιγαμερὰν καὶ ἀτηνώδη κατάστασιν. Τὸ Ταχυδρομεῖον τῶν ἐν Ναζαρέτ εἰνε ἀθλίον, μὲ εἰσόδον ὡς στάβλου τρίτης τάξεως.

Διαφορὰ καὶ ἀτιμία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν. Δὲν θέλω νὰ βάλω λίθον κατὰ τοῦ Τούρκου χωρικοῦ. Οὗτος ἔχει πολλὰς ἀρετὰς αἱ ὁποῖαι ἐπισύρουν τὸ σέβας καὶ τὸν θαυμασμὸν μας. Εἰνε θεοφοβούμενος, δίδων εἰς ὅλους μας παράδειγμα διὰ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὅποιον λατρεῖ τὸν ΚΥΡΙΟΝ. Τὸ ἑσπέρως, ἐνῶ ὁ Ἕλληνας καὶ ὁ ἄγγλος παίζουν χαρτιά, ἐκεῖνος κάμνει τὴν προσευχὴν τοῦ εἰς τὸ ἔσχατον. Εἰνε ἐγκρατὴς, πρῶτος, εὐχάριστος εἰς τὴν συμπεριφορὰν τοῦ. Κάμνει σταθερῶς χρῆσιν ἀπώσων καὶ νεροῦ. Ἐχει συνάσθῃσιν τιμῆς καὶ φιλαλληθείας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΜΗ ΜΟΥ ΑΠΤΟΥ.

Ἄλλ' ἡ Τουρκικὴ ὑπάλληλία εἰνε σάπια. Δυνάμεθα νὰ ἀπεροῦμεν ὅτι οἱ τελωνεῖοι τῶν ὑπάλληλοι ἀπαιτοῦσι μπαξίσια καὶ κλέπτουσιν, ὅταν δὲν πληρώνωνται ἔγκαιρως ὑπὸ τοῦ Ἀδδούλ; Ἐχῶ ἀκούσῃ περὶ τοιούτων οἱ ὁποῖοι ἠναγκάζοντο νὰ παρμίνωσι 3 καὶ 4 μῆνας διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν.

Ὁ εἰκονογραφημένος Φιγαρὼ τῶν Παρισίων εἶχεν ἕνα πολὺ ἐξυπνον ἀστειὸν περὶ τοῦ Ἀδδούλ. Οὗτος φωνάζει ἕνα ὑπάλληλον καὶ τοῦ λέγει:

— Πρέπει νὰ κάμωμεν οἰκονομίαν· μὴ πληρώσετε τὸν στρατὸν μου.

— Αἱ διαταγαὶ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, ἀπαντᾷ ὁ ὑπάλληλος, ἔχουσιν ἤδη ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη. Ἦναι φίλος μου εἰς Ναζαρέτ ἔλαδεν ἐν

ἀντίστοιχον τοῦ Σαλμάνου ἐπαισχύτως ἡ κατωτρεσμένον, μὲ ὁλόκληρον τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἀμλῆτου ἀποκατείν. Ἐκεῖνα τὰ παρῆγνωστον σύγγραμμα α· Ἡ χώρα καὶ τὸ Β· ὁλίουδεν ἐπ. τρέπεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς Παλαιστίνην.

Σύρις τις ξενοδόχος μοῦ λέγει, ὅταν τὴν ἠρώτησα περὶ Δικαιοσύνης εἰς τὰ τούρκικα Δικαστήρια, εἴην γινώσκοντες μόνον κατ' ὄνομα.

ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἀλλὰ μία ἐπισκόπησις τῆς ἱστορίας τῆς τούρκικῆς Αὐτοκρατορίας κατὰ τὰ τελευταῖα 30 ἔτη εἰνε παρήγορος. Παρηγορηστέ τι περιουσιμὸν ὑπόσθι: Χάρις εἰς τὴν Αὐστρίαν, καὶ ἰδίως εἰς τὸν Βαρώνον Καλνίκου, ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ἑλβετία· ὅταν εἰνε πλέον μέρος τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ παρουσιάζουσι τώρα Δικαστήρια, ἐρμους, ἐφημερίδας καὶ σχολεῖα, τὸσον διοφίρουται ἀπὸ τὸν βόρδρον τῶν διαρπαγῶν καὶ τῆς τελείας ἡλιψώσεως ἀσφαλείας ὡς πρὸ 30 ἔτων. Οἱ Γάλλοι φίλοι μας ἔπλησαν τὴν Ἀλγερίαν καὶ Τυνίδα. Ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Κύπρος κυβερνῶνται ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, καὶ μέρη τῆς παραλίας τῆς Μαρῆς Θαλάσσης ὑπὸ τῆς Ρωσίας... «Ἐλθέτω ἡ Βασιλεῖα Σου.»

Μοῦ φαίνεται ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ νέους παθοῦσι νὰ φύγωσιν, εἰς τὴν Β. ἢ τὴν Ν. Ἀμερικὴν, παθοῦσι νὰ δραπτεῦσων ἀπὸ τὴν πατρικὴν τῶν γῆν καὶ τὸν αἶκον τῆς δουλείας· ὡς ἡ Αἴγυπτος ἦτο διὰ τοῦ Ἑβραίου.

ΕΙΣ ΜΕΡΣΙΝΑΝ.

Ἐκ Κίβρας εἰς ἀτμοπλοῖον ἱκανήλθον εἰς Βηρυτὸν, καὶ κατέπιν ἐντὸς 26 ὥρων εἰς Μερσιναν ὅπου οἱ ἄθλιοι τοῦ τελωνεῖου μοῦ ἐπροξένησαν ἀπείρους ἐνοχλήσεις· εἰς τὴν βόλιν καὶ τὰ διαβατήριόν μου, μοῦ κατέφυγον τὴν ὥραν, καὶ μὲ ἠμπούσαν τοῦ νὰ προσθίσω τὸ ἀποχρηματικὸν τραῖνον διὰ τὴν Ταρσόν.

Καὶ δὲν ἔκαμα μόνον αὐτὰ, ἀλλὰ βραδύτερον ἐκράτησαν τὸ διαβατήριόν μου οὕτως ὥστε ἔχασα τὸ ἀτμοπλοῖον, καὶ ἐβράδυνο ὁκτὼ ἡμέρας ν' ἀναχωρήσω ἐκ Μερσίνας εἰς Κύπρον. Ἐπὶ τέλους ἀναχώρησα εἰς τὴν Θείας Προνοίας, ἀντὶ νὰ στολίσω καμμίαν τουρκικὴν φυλακὴν, μὲ εἰσὶ τήρων τρίτης θέσεως εἰς Λάρνακα, διὰ τὰ χρήματά μου σχεδὸν ἐτελείωσαν, καὶ ἠναγκάσθην νὰ ζήσω ἐν μέρει μὲ ψωμί καὶ σταφύλια. Ἦ!

Ἐν κανεὶς δὲν ἦτο Χριστιανὸς θὰ ἠμπερούσε νὰ εἴπῃ εἰκδικήσου.

Η ΤΑΡΣΟΣ

Ὁ σιδηρόδρομος μᾶς μετέφερεν ἐκ Μερσίνας εἰς Ταρσὸν ἐντὸς μίας ὥρας. Ἐδῶ εἰνε ἐν Ἀμερικανικὸν ἱεροποστολικὸν Κολλεγιον, τὸ ὅποιον ἐπισκέφθην. Τὸ τελευταῖον Πάσχα ὁ Δρ. Χρίστι καὶ οἱ συνεργάται τοῦ εἶχον 166 μαθητάς, 136 ἐκ τῶν ὁποίων ἦσαν ξένοι. Ἦσαν κυρίως Ἀρμένιοι, καὶ ἄλλοι Ἕλληνες. Πόσον βοηθητικὸν δι' αὐτοὺς νὰ ἐκπαιδεύωνται οὕτω! Αἱ ἀμερικανικαὶ ἀποστολαὶ ἐν Τουρκίᾳ εἰνε μία δύναμις ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ, ἔχουσι δὲ ἰσχυρὰν ὑποστήριξιν. Ἡ ἀμερικανικὴ κυβερνήσις δὲν ἐμπιστεύεται εἰς τὸν Ἀδδούλ, καὶ κατὰ τὰς ἀρμενικὰς σφαγὰς εἶχεν ἐν πολεμικὸν εἰς Μερσιναν ἐπὶ ἐν καὶ πλέον ἔτος.

Οἱ νέοι οὗτοι ἐκπαιδεύονται διὰ τὴν Χριστιανικὴν διδασκαλίαν, διὰ τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα, καὶ διὰ τὸ ἐμπόριον. Ὁ Δρ. Χρίστι μὲ ὠδήγησεν ἐφ' ἀμάξης ἀνὰ τοὺς ἀπορροπαίως ἱστωμένους δρόμους τῆς μελαγχ-

λικῆς καὶ θαλάσσης αὐτῆς πόλεως, ὅπου τὸ ὄραμα τῆς Κιλικίας, τὸ ὅποιον κατεργάζετο καὶ ὁ ἄγ. Παῦλος, κατασκευάζεται ἐκ νέου εἰς σκηνάς.

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΞΕΝΟΙ ΤΗΣ ΤΑΡΣΟΥ.

Ἐδῶ, εἰς Ταρσόν, ἔχουσιν ὁ Κικέρων, ὁ Γούλιος Κέζαρ, καὶ ὁ ἐπιφανέστατος πολιτικὸς τῆς γῆς, τὸ ὅποιον 13 ἐπιστολαί, ἐκαστὴν οἰώντας μετὰ τὸν θάνατόν τοῦ, εἰνε ἀκόμη εἰς πολλὰ ἐκατομύρια ἀνθρώπων πολυτιμύταται.

Ἀέθω 13 ἐπιστολάς καὶ ὄχι 14, διότι εἰνε πιστευώ, ὡς ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία φαίνεται πιστεύουσα, ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔγραψε τὴν πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολήν. Ὁ Καθηγητὴς Χερνίκ, ἐκ Βερολίνου, ἐπιστήμων μεγάλης ἐμβριθείας καὶ εὐφυΐας, συμπεραίνει ὅτι ἡ Πρίσκιλλα ἔγραψεν αὐτήν.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ.

Ὁ ποταμὸς Κίβρος ἐσχινμάτιζεν ἄλλοτε λίμνην ἥτις ἔχρησεν καὶ ὡς λίμνη καὶ ὡς νηυσταθμὸς εἰς τὴν Ταρσόν. Ἡ πόλις καίτε ἐμπροσθεν τῆς μεγάλης ἐμπορικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἐξόδου, ἥτις ἄγει διὰ τοῦ ὁρίου Τάρου εἰς Καππαδοκίαν. Ἀληθῶς ἡ Ταρσὸς ἦτο ἡ πύλη πρὸς τὴν μαγαλυτέραν ἐπαρχίαν τῆς Ἀνατολῆς· ὅτε ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἦτο πρὸς. Ἰδὲ τὸ βιβλίον τοῦ Καθηγητοῦ Ράμμου.

Ἡ Ταρσὸς ἦτο μία ἐκ τῶν τριῶν Πανεπιστημιαῶν πόλεων τοῦ περὶ τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν κόσμου, ἐνῶ αἱ δύο ἄλλαι ἦσαν ἡ Ἀλεξάνδρεια καὶ αἱ Ἀθήναι. Ἐάν σήμερον εἰνε παρημασμένον ἰλεσινὸν μέρος, εἰς ποτε λαμπρότητα. Ὁ ποιητὴς ὁμοίαι ἐπερὶ τῆς δόξης ἥτις ἦτο ἡ Ἑλλάς, καὶ τοῦ μεγάλου ὁπερ ἦτο ἡ Ρώμη. Δὲν ἦτο καὶ ἡ Ταρσὸς κατοικία ἐμπνεύσεως διὰ τὸν νέον Σκούλ, μεχρὶ τῆς ἡλικίας καθ' ἣν ἤδυνάτο νὰ σταλῇ ὡς υἱὸς τοῦ Νόμου εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ἀς ριψοκινδυνεύσωμεν τὴν γνώμην, ὡς ἐκείνη ποτε εἶναι καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰνε τοῦτο, ὅτι ἦτο, ὡς Ρωμαῖος Ἰουδαῖος, ἀνθρώπος καλῆς κοινωνικῆς τάξεως, οὐχὶ ἄνευ πολιτικῶν μίσων, ἀνθρώπος τοῦ Πανεπιστημίου, ἀθλητῆς καλῶς παρεσκευασμένος νὰ ἀναμιχθῇ μὲ τὴν ἀριστοκρατίαν τῆς κοινωνίας, καίτε μετὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς θερησκείας τοῦ πατρὸς τοῦ τὸν ἀπεκλήρωσε, καὶ ἐκ τούτου αἰσθανόμενος τὴν πικρίαν τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιπτώσεως, γράφει εἰς μίαν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ: ἀΠ· τίρες μὴ κινήτε εἰς ὀργὴν τὰ τέκνα ἡμῶν.

Ἵψηλά, πέρα ἀπὸ τὰ ὄρη τοῦ Ταύρου ὠδοιπορήσεν ἄλλος ἐκ τῶν ἡρώων τοῦ Θεοῦ, ὁ Χρυσόστομος, τοῦ ὁποίου τὴν λειτουργίαν ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἀγαπᾷ. Καὶ ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία ὀλίγον κατ' ὀλίγον μεταχειρίζεται μίαν ἱεροτελεστείαν φέρουσιν τὸ ὄνομα τοῦ.

Κατὰ τὴν ἑξορίαν τοῦ ὁ Χρυσόστομος ἐπαρέβη ἰδῶ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀνάγκης, καὶ ἠδυνήθη νὰ προφύγῃ μὲ τὴν ἰσάτην πνοήν: «Δόξα τῷ Θεῷ ἐν πάνσιν.»

Η ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

Ἐρχόμεθα εἰς τὴν πύλην τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἥτις ὁρῶς φέρει τὸ ὄνομα τοῦ, ἱσταμένη ὅπου ἡ ἀρχαιότερα πύλη ἱστατο κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ, διὰ τῆς ὁποίας βεβαίως πολλάκις θὰ εἰλήθεν. Ἐνθυμηθεῖτε τὴν ἐπάνοδόν τοῦ εἰς τὴν πατρίδα, κατηνυχριστημένου ἐπὶ τῇ ἀποστολικῇ ἐπιτυχίᾳ, χαίροντος ὅτι θὰ κυρῇ τὴν Πίστιν καὶ εἰς Ταρσόν.

Ἐνθυμηθεῖτε τὸν Κύπριον ἡρώα μας Βαρνάβαν, τὸν γενναῖον γαιοκτήμονα, ἐρχόμενον εἰς τὴν πόλιν ἀναζητησὶν τοῦ.

ΤΕΛΟΣ.

W. R. Livingstone.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

NEON ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Εκ τῶν ἀποφάσεων τῆς «Ἐπιτροπῆς τοῦ Μουσείου» — περὶ ὧν λεπτομερῶς γράφομεν ἐν ἄλλῃ στήλῃ — συνελθούσης εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν, ἐξαιρετικῆς σημασίας εἶνε ἡ ληφθεῖσα πρὸς ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Λαμπεύτῃ.

Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται θὰ εἶνε αἱ πρῶται αἰτίνας θὰ γίνωσιν ἐπιστήμως ὑπὸ τοῦ τοῦ καὶ διὰ τὸν τόπον, κατόπιν σκανδαλώδους καὶ πιχαμεροῦ καθεστῶτος ἐκκοσι πέντε ἐτῶν — ἂν ἐξαίρεσωμεν τὰς ἐπὶ τουρκοκρατίας λεηλασίας.

Ἐλπίζομεν δὲ οὕτω τίθεται ὁ ριστικὸς τέρμας εἰς τὸ καθεστῶς τοῦτο, τὸ δ' εὐχάριστον εἶνε, ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία τῆς Ἑλλάδος ἰσως διενεργήσῃ ἀνασκαφὰς εἰς τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους τῆς Νήσου.

Ἐπίσης δὲν βλέπομεν τὴν ὥραν νὰ τεθῇ τέρμας εἰς τὸ «ἐμπᾶτε σκυλλοὶ ἀλέστε» τῆς σημερινῆς συλλογῆς τῶν ἀρχαιοτήτων, τῆς λεγόμενης Μουσίου.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Σήμερον δημοσιεύομεν τὸ τελευταῖον μέρος τῶν ὡραιότατων περιγραφῶν τοῦ αἰδ. Λιβιγιστον, τὰς ὁποίας ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὸ ταξίδι τοῦ εἰς τοὺς ἁγίους τόπους.

Καὶ τοῦτο, ὡς τὰ τρία πρῶτα, εἶνε θελατικὸν ἀνάγνωσμα, μὲ τὴν τεχνικωτάτην ἐναλλαγὴν καὶ ζωηρότητα τῶν σκηνῶν καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν γεγονότων.

Ὁ «Κύπριος» ἐκ μέρους τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ εὐχαριστεῖ δι' ὅλα αὐτὰ τὸν ἀραπητὸν ἄγγλον φιλέλληνα ἱερέα εἰς τὸν ὅποτον βεβαίως θὰ δίδονται εὐκαιρίαι νὰ ἐμιλῇ πολλὰκις ἀπὸ τῶν στηλῶν μας.

Ἐκ τοῦ σήμερον δημοσιευομένου μέρους, τὰ περὶ Μερτίνας καὶ Γαρσοῦ — περὶ τοῦ τὰ αὐτὰ — ἔχουσι δημοσιευθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Λιβιγιστον καὶ εἰς τὴν «Ἡμερησίαν Εἰκονογραφημένην» τοῦ Λονδίνου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΜΑΣ

Τὴν σειράν τῶν γραφικῶν ἀρθρῶν τοῦ κ. Λιβιγιστον, ἥτις λήγει εἰς τὸ σημερινόν μας φύλλον, θὰ διαδεχθῇ ἡ σειρά τῶν ζωντανῶν περιγραφῶν ἐκ βασιλικῆς περιόδου, λαμπρᾶς, δραματικῆς καὶ διδακτικῆς, τῆς ἱστορίας τῆς Νήσου μας: — Ἡ σειρά τῶν ἀρθρῶν περὶ τῶν Λουζινιανῶν βασιλέων τῆς Κύπρου, καὶ τῆς καταστάσεώς τῆς ὑπ' αὐτοῦς.

Οἱ μέλλοντες νὰ παρακολουθήσωσι τὰ ἀρθρα αὐτὰ εἰς τὸν «Κύπριον», θὰ ἔχωσι νὰ μάθωσι διὰ τερπνῆς καὶ εὐχαρίστου διδασκαλίας τόσα πράγματα ἐπὶ τῆς ἱστορίας μας, — τὴν ὁποίαν φαίνεται πόσον... δὲν ἤξεύρομεν ἀπὸ τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ τρέφομεν πρὸς τὴν πατρίδα μας σήμερον.

Ο ΒΛΥΧΕΡ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ!

Ἡ ἀγωνία τῶν ἐνδοσφερομένων εἰς τὰ «ἐκλογικά» ὑπῆρξε μεγάλη καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν. Ἀλλ' ἡ φορὰ αὕτη θὰ σημειωθῇ εἰς τὰ χρονικά μας ὡς ἐντελὴς ἰδιαιτέρα, ἀκριβῶς διὰ τὰ εἶδη τῆς ἀγωνίας τὰ ὁποία τὴν συνώδευον.

Αἱ ἐξελέγξει τῶν ἐκλογῶν παρουσιάζον σήμερον τὸν ἕνα συνδυασμὸν ὡς «ὀριστικῶς» ἐπιτυχόντα, καὶ αὐρὸν τὸν ἄλλον.

Ἐπειτα ἦλθεν αἱ ἐπαναληπτικαὶ ἐκλογαί, αἱ ἐνστάσεις καὶ ἐξελέγξει τῶν. Καὶ τὸ μαρτύριον τῆς διακυμάνσεως ἐκράτησεν ἡμέρας δεκαοκτώ.

Κατὰ τὰς τελευταίας δὲ δύο τρεῖς ἡμέρας ἡ ἐπιτυχία ἐξηρτήθη ἀπὸ μίαν σχεδὸν ψῆφον. Τὸ ἀπόγευμα τῆς προχθῆς Τετάρτης ἦτο ἡ κρίσιμος στιγμή. Ἐγένετο ἡ ἐξελέγξει τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἀγ. Μαρίας. Αὕτη θὰ ἔφερε τὴν νίκην. Ἀντιπρόσωπος θὰ ἦτο ὁ Παπακυριακὸς ἡ δ' Χοιρομερᾶς.

Ἰδού στιγμή ἀγωνίας, ὁμοία μὲ ἐκείνην καθ' ἣν ὁ βασιλεὺς ἐκείνος ἐφώναζεν εἰς τὴν κρισιμωτάτην στιγμήν τῆς μάχης: «τὸ βασιλεῖόν μου δὲ ἔνα ἴππον!» ἡ ἐκείνης καθ' ἣν εἰς τὸ Βατερλώ ὁ Ναπολέων, παύων τὴν παντοκρατορίαν ἡ τὸν θάνατον, ἐφώναζε: «Στρατόν!»

Καὶ ἐφάνη μακρόθεν στρατὸς, ἀλλ' ἦτο ὁ Βλύχερ!

Τὴν φορὰν αὕτην ὁ Βλύχερ ἦτο ὁ Παπακυριακὸς!

PRIMY ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ

Εἰς τὸ σημερινόν φύλλον δημοσιεύομεν ἕνα δορὶμὸν παράπονον ἱερέως ἐπὶ τῆς σημερινῆς κοινωνικῆς μᾶλλον καταστάσεως τῆς Πατρίδος μας.

Οἱ ἱερεῖς μας δυστυχῶς κατὰ γενικὸν κανόνα σήμερον δὲν εἶνε τόσον ἐγγράμματοι — χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ πταίωσιν οἱ ἴδιοι — ὥστε νὰ δύνανται ἀπαίστω, νὰ ἐκφράζουσι δημοσίᾳ τὰ διανοήματά των, ἀλλὰ τὰ ἐν λόγῳ παράπονα γίνονται δορὶμύτερα ἐν τῇ ἀπλότῃ μεθ' ἧς εἶνε γραμμένα.

Πρόκειται περὶ τοῦ κομματισμοῦ, — ὅχι ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς του μορφῆς, καθ' ἣν πᾶς πολίτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράζῃ τὴν γνώμην τοῦ ἐλεύθερα, ἀλλὰ περὶ τοῦ κομματισμοῦ ὁ ὁποῖος κατατρώγει σήμερον τὴν Κύπρον, καὶ κατὰ τὸν ἵποτον ὁ εἰς ἐπιζητεῖ νὰ ἐξουθενώσῃ ἡθικῶς καὶ ὕλικῶς τὸν ἄλλον.

Οἱ δύο ἀρχιερεῖς, πρὸς οὓς ἀπευθύνεται, ἂς θεωρήσωσι καθήκον αὐτῶν νὰ κηρύξωσι καὶ διὰ τοῦ Τύπου καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς ἐκκλησίας τὴν ἔρῃν ὁδὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ ἂς ἀπευθύνωσι τὰς συμβουλὰς των περὶ κοινω-νικῆς ἡρεμίας καὶ εἰρήνης.

ΕΚΚΛΟΓΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙ

Οἱ παλαίσαντες συνδυασμοὶ κατὰ τὰς τελευταίας... ἐκπαιδευτικά: ἐκλογαὶ ἦσαν ἰσοδύναμοι σχεδόν. Εἰς ἐκλέκτωρ περισσώτερον ὑπερτοῦτο ἡ ἐκείνου θὰ εἶδε τὴν νίκην.

Ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον νὰ προσελκύσῃ μὲ τὸ μέρος τοῦ ὁ εἰς συνδυασμὸς ἐκλέκτορα τὸ φίλον τοῦ ἄλλου. Πῶς λοιπὸν νὰ προφίλον τὸν ἄλλον. Πῶς λοιπὸν νὰ καλέσῃ τὴν ἐλπίσιν τῶν δυνάμεων ὁ εἰς ἄλλον; Ἰδού τὸ ζήτημα τῆς προτεραι-

ας τῶν ἐκλογῶν. Καὶ εἰς τὴν λύσιν αὐτοῦ ὁφείλεται τὸ εἶδος παιγνιδιὸς ἐκ τῶν εὐρυστέρων τῆς περὶ οὗτο:

Εἰς τῶν ἐκλεκτῶν — ὡριμμένου φρονήματος — ἔρχεται ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ εἰς Λευκωσίαν δύο νύκτας πρὸ τῆς ψηφοφορίας, καὶ καταλύει εἰς τοῦ κουμπάρου τοῦ... ἀντιθέτου φρονήματος.

Τί θὰ ἐγένετο ἀπεφασίσθη ἀμέσως.

Στὸ τραπέζι τὸ κρασί πρὸ παντός ἦτο ἄρθρον. Κατὰ τὸ μέρος τοῦ φαγητοῦ μία ἐπιστολή ἔρχεται εἰς τὸν ζενίζοντα, ἡ ὁποία τοῦ προξενεῖ προσφώνη ἀνησυχίας.

— Κουμπάρε, μὲ γράφουν ἀπὸ τὸ τάδε χωρίο (12 μίλια μακρὰν) ὅτι ἔπασεν ἕνα σπῆτι, καὶ μοῦ ζητοῦν κτίσιν ἀπὸ τὴν Λευκωσίαν. Πηγαίνει ἐσὺ, γὰρ νὰ μὴ ζητήσω ἄλλον;

— Πηγαίνω... κουμπάρε...

— Μὴ σὲ θίλουν ἀμέσως. Τὸ σπῆτι πρέπει νὰ ἀρτίσῃ νὰ κτίσῃται. Ἐχὼ ἀμάρταν νὰ σὲ πάρῃ καὶ νὰ σὲ φέρῃ.

...Μετ' ὀλίγον ὁ ἀνυπόπτος ἐκλέκτωρ ἔτρεχε μὲ ταχύτητα 10 μιλίων ἐντὸς τεθρίππου.

Τὸ παιγνιδιὸς ἦτο ἐξυπνότατον ἔως ἐδῶ. Διότι τὸ χωρίον ἐγνώσθη, καὶ ὁ ἐκλέκτωρ ἐπαναφέρετο ὑπὸ τῶν γρηγορούντων φίλων τοῦ ἐγκαίρως εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Κύριε Συντάκτα,

Ἡ τοσοῦτον γλυκεῖα Ἀγάπη, τὸ Θεμέλιον τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως, ἡ πηγὴ τῆς εὐδαιμονίας, παντὸς τόπου, ἔθνους, καὶ πολιτισμοῦ ἡ ἀρετῆς, ἐχάθη ἀπὸ τὴν Κύπρον μας, ἐχάθημεν καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐγενόμεθα ὅλως ξένοι καὶ πρὸς τὴν ἁγίαν Πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ πρὸς τὴν Μεγάλην Ἰδέαν.

Καὶ ὅμως οἱ δύο μας Ἀρχιερεῖς, οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς τῆς Κύπρου μας, κοιμῶνται εἰς τὴν πύλιν καὶ πλέον ἐτη. Τὰ εἶρη τῶν ἐκκοσίων, τὰ εἰρήνη τῶν ἐκκοσίων, ἡ φωνὴ τῶν ἐκκοσίων! «Τί γίνονται οἱ Μεγάλοι Διδασκαλοὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, οἱ δύο Μητροπολίται;» εἰρωτᾷ ὁ ἐντρομος καὶ ὑπὸ πανικοῦ καταχόμενος ἐκ διαίρεσεως καὶ τῶν κομμάτων, ὅλως ἀσυμβιβαστικῶς ἐναντίον πρὸς τὴν θρησκείαν τοῦ καὶ τὸν ἐθνισμόν τοῦ, λαὸς τῆς Κύπρου.

Εὐπνᾶτε, ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ζητήσατε τὸ λογικόν σας ποίμνιον, διότι ἐχάθη, καὶ ὡς ἱληθεῖς κήρυκες τῶν ἱερῶν λόγων τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου σας διώξατε τὸ μίσος, τὸ πάθος, τὴν διαίρεσιν, πατάξατε τὰ κόμματα καὶ κάμετε μὲ κάθε τρόπον τὴν φωνὴν καὶ αὐξήθη τὸ δένδρον τῆς Ἀγάπης ἵνα σκορπίσῃ πρὸς ὅλην τὴν εἰς χεῖράν σας Νῆσον τὴν εὐεργετικὴν τοῦ σκιά.

Χωρὶς τοῦτου φερόμεθα ἀσφαλῶς πρὸς τὴν ἀλληλοκτονίαν. Ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον τῆς Νήσου ἔως τὸ ἄλλο οἱ ἄνθρωποι σήμερον προσαγορεύονται ἐντὶ διὰ τοῦ «Εἰρήνη ὕμνον» ἡ τοῦ «Καλὴ μέρα», μὲ τὸ «Γαῖά σου, κοντονόρη», «Καλῶς τὸν μακρονόρη».

Ποῦ κατηντήσαμεν! Καὶ ὅμως οἱ Ἀρχιερεῖς μας κοιμῶνται! Καὶ τότε, τί τοὺς θέλομεν γένους; Ἀρχιερεῖς, τέτοιοι; Ἀρχιερεῖς; Ἀραγε τοὺς θέλει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, μὲ ἐρωτοῦν οἱ χωρικοὶ, χωρὶς Ἀγάπην;

Κυθραία, 14 Νοεμβρίου, 1905.

ΠΑΠΑΜΑΤΙΑΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Δὲ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις.

Ἡ προχθεὺς Τρίτη ἴσως ἀποδῇ ἱστορικὴ ἡμέρα διὰ τὰς Κυπριακὰς ἀρχαιότητας.

Ἡ πρώτη συνεδρία τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μουσείου ἐγένετο συμφώνως πρὸς τὸν νέον περὶ Ἀρχαιοτήτων Νόμον.

Εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ,
ἐν τῇ Ἀρχιγραμματείᾳ, συνήλθον ἐκ τῶν
αἰρετῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς οἱ κ.κ.
Π. Κωνσταντινίδης, Ε. Κωνσταντινίδης,
Σ. Μενάρδος, καὶ ὁ κ. Τσαμπερλάου, ὑπὸ
τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρμοστοῦ. Ἀπουσίαζεν
ὁ κ. Γ. Σιακαλλῆς, δὲν ἄντε προσωπεύθησαν
δὲ οὗτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οὗτε ὁ Ἀρ-
χικαδῆς, αὐτοδικαίως ἐντες μέλη τῆς
Ἐπιτροπῆς.

Ἐν πρώτοις ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ἡρώ-
τησεν ἂν ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐκλέξῃ Ταμίαν
καὶ Γραμματέα, ὡς προνοεῖ ὁ Νόμος. Ἐ-
ξελέγησαν δὲ ἀμέσως προσωρινὸς μὲν
ταμίας ὁ ταμίας τῆς Κυβερνήσεως, προ-
σωρινὸς δὲ γραμματεὺς ὁ διερμηνεὺς τῆς
Ἀρχιγραμματείας κ. Δ. Καραγεωργιά-
δης.

Μέριον διὰ Μουσεῖον. Σχέ-
διόν ἐξ Ἑλλάδος.

Κατόπιν ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχότης ἠρώ-
τησεν ἂν πρέπη νὰ εἰκοδομηθῇ Μουσεί-
ον, καὶ ποῦ, ἢ νὰ ἐπισκευασθῇ καὶ χρη-
σιμοποιηθῇ πρὸς τοῦτο ὁ ἐν Λευκωσίᾳ
μεσαιωνικὸς ναὸς τοῦ ἁγ. Νικολάου.
Ἡ ἐπιτροπεία συλλογῆς ἐράνων δι'
ἀνέγερσιν μνημείου εἰς τὴν "Ἀνασταν
Βικτωρίαν θέτει πρὸς τοῦτο εἰς τὴν διά-
θεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μουσείου
τὰς 700 λίρας τὰς ὁποίας συνέλεξεν.

Ὁμοφώνως τότε ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέ-
γερσις εἰδικοῦ κτιρίου διὰ Μουσειον, ἐξῶ
τῆς Λευκωσίας (πιθαῶς εἰς τὸ εἰκόπε-
δον παραπλευρώς τῆς νῦν κατοικίας
τοῦ Δ. τοῦ Κτηματολογίου.)

·Ο κ. Γσάμπερλαυν, λαβὼν τὸν λό-
γον τότε, ἐπῆνεσε τὰ Μουσεία τῆς
Ἑλλάδος ὡς ἐπίτηδες κτισθέντα διὰ
μουσεῖα. Καὶ οὕτω ἀπεφασίσθη γὰρ ζη-
τηθῆ διὰ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας
σχέδιον κτιρίου τοιούτου παρὰ τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Κυβερνήσεως.

« Ἀρχαῖα Μνημεῖα. »

Οἱ ἔμποροι.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀρμοστής ἀνέ-
γειλεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι ἐλάτρυ-
ξεν ὁ Ἀρχιεὶς Μνημεῖον, τὸ φρούριον
τοῦ Ἀγ. Ἰλαρίωνος, καὶ ἐζήτησε πα-
ρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ὥπως κηρυχθῶσιν
ὡς τοιαῦτα ἐκ τῶν μεταίωνικῶν μὲν τὸ
φρούριον Κουτζουβέντη, καὶ τὸ τῆς
Καντάρας, ἐκ δὲ τῶν ἀρχαίων, ὁ Νι-
ὸς τῆς Παρίας Ἀφροδίτης εἰς τὰ Κού-
κλια, οἱ ἄλλοι τῆς Ἀμαθύντος καὶ
Ταματοῦ, καὶ ἡ ἀγορὰ τῆς Σαλαμίνος.

Τὰς ἀκινήτους δὲ ταύτας ἀρχαιοτρί-

τας θέτει ὑπὸ τὴν ἐφορίαν τοῦ Διοικη-
τοῦ ἐκάστης Ἐπαρχίας. Καὶ τῶν κλη-
τῶν ἀρχαιοτήτων ἑφορεῖ ὠρίσθησαν ἐν
Λευκωσίᾳ μὲν ὁ κ. Εὐσταθίου Κων-
σταντινίδης, ἐν Λάρνακι ὁ Διοικητὴς
κ. Κόπαμ, ἐν Λεμεσῶ ὁ κ. Σ. Μενάρ-
δος, καὶ ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Διοικητὴς κ.
Τζάμπερλαῦν.

Ἀνασκαφά εἰς Λάμπουσαν.

Κατόπιν δ' Ἀρμοστής ἠρώτησε τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἂν ἔχωσι νὰ προτείνωσι τι ἀφ' ἑαυτῶν.

Ὁ κ. Μενάρδος προέτεινεν ὅπως ἐνεργηθῶσιν ἀνασκαφαὶ ἐπὶ τοῦ λαθραίως ἀνασκαπτομένου χώρου τῆς ἀρχαίας Λαμπούσης, ὅπως οὕτω τὸ Μουσεῖον ἀντὶ τῶν ἀρχαιοκαπήλων γίνῃ κάτοχον τῶν σπουδαίων ἀργαιοτήτων αἱτινες προσδοκῶνται ἐκεῖθεν.

·Ο Μ. Ἀρμοστής συνεφώνησε, δη-
λώσας ὅτι: ὑπάρχουσι τὰ ἀναγκαῖα χρή-
ματα διὰ τὰς ἐξαπάνας—αἵτινες ὑπολογί-
ζονται μόλις εἰς 50 λίρας. Καὶ ἀνετίθη
εἰς τὸν κ. Τσάμπερλου νὰ καθορίσῃ τὸ
μέρος καὶ ἀναγγεῖλῃ τὴν ἐνέργειάν του
εἰς τοὺς κ.κ. Εὐστάθιον Κωῆσταντινί-
δην καὶ Σ. Μενάρδο, ὅπως μεταβῶσιν ἐπὶ
τόπου πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ μέρους.

ΕΒΡΑΙΟΙ ΕΙΣ ΛΑΡΝΑΚΑ.

Τὸ νέον καθαίνει.

Τὸ «Νέον ἔθνος» ἀνέγραψε τὸ πα
ρελθὸν Σάββατον ὅτι ἑκατὸν πενήτην-
τα (150) Ἑβραῖοι ἀπεβιδάσθησαν πάλιν
εἰς Λάρνακα.

Ἡ Σύνταξις δὲ αὐτῆς συναδέλφου
μας πληροφορεῖ δι' ἐπιστολῆς ὅτι μόνον
δέκα πέντε (15) ἦσαν εἰς ἀποβιβάσθιντες
Ἑβραῖοι εἰς Λάρνακα τὴν παρελθούσαν
ἐξόμοῦδα.

ΓΕΥΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΜΟΣΤΕΙΟΝ

Τὴν Τρίτην καὶ Πέμπτην τῆς προ-
σεχοῦς ἐβδομάδος διδόνται τὰ πρῶτα
ἐπίτημα γεύματα τῆς περιόδου ἐν τῷ
Ἀρμοστείῳ. Εἰς ἀμφοτέρω προ-
σεκλήθησαν καὶ ἐκ τῆς κοινωνίας μας.

ΑΙ ΒΡΟΧΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Αἱ βροχαὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐξουσίας ταύτης ἦσαν διαρκέστεραι· ἀλλ' ὀλιγώτερον ὀρμητικαί, καὶ διὰ τοῦτο ὀφελιμώτεραι τῶν πρώτων. Δὲν ἔβρεξεν ὁμοῦς εἰς Μόρφου, εἰς τὰ ἀνατολικώτε-
ρα καὶ ΒΑ τῆς Μισσαορίας. Ἀλλ' ὁ καιρὸς κλίνει πρὸς τὴν βροχὴν.

Κεραυνός ἐν Κύθραϊα.

Εἰς τὴν Κυθραίαν κατὰ τὰς βραχάς
ταύτας ἔπεσε κεραυνός, τὴν αὐτὴν δὲ
στιγμὴν μία γυναῖκα, 45 ἢ 50 ἐτῶν
ἔμεινεν ἄπρους.

«Ὁ ἀνακριτὴς κ. Μπρατζιότης μετέ-
δωκεν ἐπὶ τόπου διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ
πρᾶγμα. Ἡ νεκρὰ οὐδὲν ἐγκαυμα ἢ
ἄλλου ἔχοντος ἐφερε προσβολῆς ὑπὸ κεραυ-
νοῦ, καὶ ὁ θάνατος προήλθεν ἐκ συγκο-
πῆς. Οἱ οικεῖοί της ὅμως ἐπέμενον δι-
ὰ νὰ μὴ φαίνεται κεραυνὸς θά πῃ
ὅτι τὸν ἐκτάπειν· ἄλλη ἐξήγησις δὲν
ὑπάρχει!»

AI NEAI ZYMAI

Ὁ σιδηρόδρομος βλαπτόμενος
πάλιν.

**Μακρὰ συνέντευξις μετὰ τοῦ
Διευθυντοῦ.**

Μὲ τὰς δευτέρας ζημίας τοῦ σιδηρο-
δρόμου ὑπὸ τῶν βροχῶν τῆς τελευταίας
Δευτέρας ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ
ζητήσωμεν παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἐρυ-
τέρας πληροφορίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. Day ἐκτινέστατα μᾶ; ἀνέπτυ-
ξε τὸ πρᾶγμα, τὰ συμπεράσματά σου
δὲ εἶνε :

1) Ότι η στρώσις της γραμμής από
 ουδέν ἄλλο μέρος ἠδύνατο νὰ διέλθῃ.

2) Ὅτι ἐνεκα τοῦ εἶδους τῶν μερῶν
καὶ τῶν πλημμυρῶν, αἱ ζημίαι τῆς
γραφμῆς ἦσαν ἀναπόφευκτοι.

3) Ότι μὲ τὰς γενομένας ἐπιδιορθώσεις—αἰτίαις θὰ γίνωσι στερεότεραι, παραχωρουμένων χρημάτων—ἡ γραμμὴ ἀσφαλίζεται ἔτι μάλλον.

Αἱ δευτέραι ζημῖαι συνέβησαν ἀπὸ Ἀγραστίνας μέχρι μιᾶς Μηλιαῆς, κυρίως εἰς τὸ Ἐξω Μετόχι. Ἀπὸ Ἀγραστίνας μέχρι Ἀμμοχώστου, ἡ γραμμὴ εἶνε ἀθίκτης καὶ τὰ τραῖνα πηγαίνουσιν.

Οἱ κάττοιχοι τοῦ Ἑξω Μειτ:χιου ε-
χουν τὴν ἰδέαν ἐτι αἱ ἐπιχωματώσεις
τῆς γραμμῆς συνέτεθκαν εἰς τὴν πλημ-
μύραν τοῦ χωρίου των. Διὰ τοῦτο μόλις
ἤρχισαν αἱ δευτέραι βροχαί, ἐχάλασαν
τὴν ἐπιχωμάτωσιν, καταστήσαντες τὴν
γραμμὴν ἐναέριον. Ἐν τῷ τραίνο μὴ
ἠμποδίζετο ἐκ τῆς πλημμύρας εἰς τὸ
Τραχῶνι, οὐτύχημα βαρύτατον θὰ ἐ-
πῆρχετο. Ἀγωγή δὲν θὰ κινηθῇ κατ'
αὐτῶν, ἀλλ' ὁ Διευθυντὴς ἀνέφερε τὴν
πρωτοφανῆ πρᾶξίν των εἰς τὴν Κυβέρ-
νησιν.

Ἡ ἰδία αὐτῆ τῶν Ἐξωμετοχικῶν
 εἶνε τελείως ἐσφαλμένη, διότι ἡ γραμμὴ
 εἶνε πολὺ χαμηλοτέρα τοῦ χωρίου.

Ἡ ἐπιχωμάτωσις τῆς γραμμῆς εἶνε ἀπὸ χῶμα τὸ ὅποιον βρεχόμενον σφίγγει περισσότερον καὶ οὕτω ἡ γραμμὴ γίνεται σταθερωτέρα. Αἱ πλημμύραι προξενοῦσι τὰς ζημίας.

Ἡ κυριωτέρα δὲ ἀφορμή τῶν πλημ-
μυρῶν, καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῶν ζημι-
ῶν, εἶνε οἱ φραγμοὶ οἱ κατασκευαζόμε-
νοι ὑπὸ τῶν χωρικῶν πρὸς διοχέτευσιν τοῦ
νεροῦ εἰς τὰ χωράφια τῶν Ἑβν κατε-
σκευάζετο τεχνικόν τι ἔργον ἀρδεύε-
ως κανονίζον τὴν πλημμύραν, οὕτως
ὥστε μετὰ τὴν κατάκλυσιν τῶν γαιῶν
τὸ περισσεύον νερὸ νὰ χύνεται εἰς τὴν
κρίτην τοῦ ποταμοῦ ἢ νὰ διοχετεύεται
εἰς δεξαμενὴν, μὴτε πλημμύραι, μὴτε
καταστροφαὶ τῶν κατοικιῶν καὶ τῆς
γραμμῆς θὰ συνέβαινον. Τοιοῦτο ὁμως
ἔργον θὰ ἦτο δαπανηρόν.

Τώρα, ω; είνε κατεσκευασμένοι οι φραγμοί, είνε αδύνατον νά προίδη τις πεσθεν θά προέλθουν καί ποθ τά πέσουν τά ρεύματα.

Ο κ. Day ελογάρηθη ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη

εις σιδηροδρόμους εις τὰ τροπικά κλίματα, όπου πέπτει εκατοντάκις περισσότερον ποσόν βροχής. Δέν συνέβαινεν όμως, δι' τὴν ἐξω. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς πλημμύρας, ἡ γραμμὴ ἦτο εἰς τὴν θέσιν τῆς ἀνέπαφας.

Ἡ κατασκευὴ γιφυρῶν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν θὰ ἦτο τι ἐκτάτως δαπανηρόν.

Ἡ γραμμὴ ἐστρώθη, ὡς ἐπὶ τὸ πλεονεκτήμα, κατὰ τὴν διεύθυνσιν τὴν ὁποῖαν ὑπέδειξε τὸ Τμήμα τῶν Δημοσίων ἔργων.

Προτιμωμένης ἄλλης διεύθυνσεως, αἱ δαπάναι θὰ ἦσαν μείζοντες. Δέν εἶνε δὲ ἀκριβὲς δι' ὅσα ἐξοδεύονται τώρα εἰς ἐπιδιορθώσεις ἰσοδυναμούντες πρὸς τὰς δαπάνας ἐκείνας. Ἡ μεγαλύτερα ζημία εἶνε ἡ διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας.

Οἱ μηχανικοὶ δὲ τοῦ σιδηροδρόμου πρῶτον ἠρώτησαν παντοῦ τοὺς χωρικοὺς, ἀλλ' οὗτοι ἐδίδον ἀσυναρτήτους πληροφορίες περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν βροχῶν.

Οἱ γερωντότεροι τώρα συμφωνοῦν, ὅτι αἱ σημεριναὶ βροχαὶ εἶνε ἐκτακτοὶ ἐντὸς τῶν τελευταίων 20 ἐτῶν.

Εἶνε δὲ ἐπισήμως ἐξηκριδωμένον δι' αἱ μεγάλαι πλημμύραι ἐν τῇ Νήσῳ συμβαίνουσιν κατὰ περιόδους δώδεκα ἐτῶν. Καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν βλάβην τῆς γραμμῆς ὁ Διευθυντὴς θεωρεῖ εὐδολως παραδεχόμενος. Τὸ κακὸν εἶνε δι' συνέβη εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ σταδίου τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἐν Συρίᾳ ἐπὶ εἰκοσιν ἐτη εἰλιτοῦρ γειμία σιδηροδρ. γραμμῇ, καὶ μετὰ ταῦτα μία πλημμύρα τὴν κατέστρεψε.

Δέν εἶνε δὲ πολὺ ἐὰν αἱ ζημίαι τῆς ἰδικῆς τῆς γραμμῆς συμβαίνουσιν κατὰ περίοδον δώδεκα ἐτῶν.

Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

Ἡ συγκοινωνία ἐπανάρχεται ἀφ' ἐκείνης τῆς μεθαύριον Δευτέρας. Ὁ ἀναχωρεῖ καὶ τὸ πρωινὸν καὶ τὸ ἀπογευματινὸν τραῖνον, ἀλλὰ τὸ δεύτερον μετὰ μικροτέρας ταχύτητος πρὸς τὸ παρόν.

Αἱ ἐπιδιορθώσεις προχωροῦν ταχέως, τῶν ἐργατῶν ἐργαζομένων μετὰ μεγάλης προθυμίας.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ἐν Κυρηνείᾳ τὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀπετέλεσαν οἱ κ.κ. Χρὶ. Φ. Ἐρδς, Ἰωάννης Γρ. Δημητρίου, Γεώργ. Ἰωαννίδης καὶ Ἰωάν. Βασιλείου. Ἀλλὰ... εἶνε ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖ ἐνστάσεις.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

—Τῇ μεθαύριον Δευτέρᾳ θὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὸν Νεῖν, τῆς Φανερωμένης ὁ ἐροκληρὺς τῆς Ἀχ. ἐπισκοπῆς κ. Χρ. Ἰλίας Παλιωάννου.

—Ἐπανεληθὲν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπου ἐσπούδαζε τὴν παιδαγωγικὴν καὶ τὴν γυναικολογίαν, ἡ κυρία Κυριακὴ Νικολάου, καὶ ἀγκαλοσταται ὁρστικῶς εἰς Λευκωσίαν ἀρχομένη τοῦ ἐπαγγέλματός της μετὰ τινος ἡμέρας.

Η ΕΚΛΟΓΗ

Τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπείας.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς προχθῆς Πέμπτης ἐγένετο ἐν τῷ Διοικητηρίῳ Λευκωσίας ἡ ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν Ἐπαρχιακῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπείας. Οἱ ἐκλέκτορες—ἀντιπρόσωποι ἐξ ὅλης τῆς Ἐπαρχίας—ἦσαν 73.

Ὁ συνδυασμὸς τῶν κ.κ. Πασχάλη Κωνσταντίνου, Ἀγησιλάου Ἀρτίμη, Χριστοδούλου Γ. Μιχαηλίδου, καὶ Ἀχιλλέως Λιασιδου ἔλαβε ψήφους 37, κατὰ 36 τοὺς ὁποῖους ἔλαβεν ὁ συνδυασμὸς τῶν κ.κ. Ἀριστοδήμου Φοινῆ, Εὐλθοντος Γλυκοῦ, Ἀχιλλέως Κυριακίδου, καὶ Χ. Μαραθιῦτη, οἵτινες ἀπετέλουν τὴν μέχρι τοῦδε Ἐπιτροπὴν.

Τὸ πρᾶγμα ὅμως δέν ἐληξεν ἀμέσως. Αἱ περιπλοκαί.

Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγ. Μαρίας ἀμφότεραι αἱ μερίδες εἶχον ἐνστάσεις, μετὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν ὁποίων ὁ Διοικητὴς εἶχεν ἀποφασθῇ δι' πλειοψηφίαν ὁ Παπακυρίκος, τῆς μερίδος τοῦ κ. Πασχάλη. Τοῦτο ἐγνώσθη τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης. Τὴν μεσημβρίαν τῆς Πέμπτης ὅμως—ἀφοῦ εἶχεν ἀρχίσῃ ἡ ψηφοφορία—ὁ Διοικητὴς ἀνῆγγειλεν ὅτι θὰ διεχθῇ νὰ ψηφίσῃ καὶ ὁ Χοιρομερᾶς—ὁ διαφιλονεικῶν τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Ἀγ. Μαρίας, φίλος τῆς μερίδος τοῦ κ. Θεοδότου—μέχρις οὗτο προσαχθῶσι νέαι ἀποδείξεις ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων.

Ὁ Διοικητὴς εἰς τοῦτο εἶχε τὴν διαταγὴν τοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Δικηγόρου τοῦ Στέμματος, στηριχθέντος εἰς τὸ ὅτι δέν παρεσχέθη καιρὸς, ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως τοῦ χωρίου, νὰ προσαχθῶσιν ἱκαναὶ ἀποδείξεις ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων.

Τὰ κατόπιν.

ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους ἀμφότεροι οἱ συνδυασμοὶ διαφιλονέκουσι τὸν 37ον.

Τὸ ἑσπέρας περὶ ὥραν 10, ἡ μερίς τοῦ κ. Πασχάλη μετέβη ἐν συλλαλητηρίῳ εἰς τὸ Ἀρμοστειόν, διαμαρτυρηθεῖσα κατὰ τῆς παρανόμου ἐπεμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν τοῦ Διοικητοῦ.

Τὸ ἀποτέλεσμα.

Καίθες ἐκράτησε ἡ ἐκκρεμότης. Σήμερον ἐλπίζεται νὰ ἐκδοθῇ τὸ ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα. Ὅλας τὰς βεβαιότητας εἶχει ὁ συνδυασμὸς τοῦ κ. Πασχάλη.

Η ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΤΗΣ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Ἐν Λάρνακι ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπείας ἐγένετο τὴν προχθῆς Τετάρτην, ὡς προηγγελαμένον.

Ἐξελέγησαν δὲ διὰ ψήφων 14 κατὰ 12 ὁ συνδυασμὸς τῶν κ.κ. Γ. Δ. Πιερδῆ, Ἀγ. Σούντια, Μιχ. Νικολαΐδου, καὶ Εὐαγγέλου Χατζηγιάννου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παραίτησις τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἰπουργείου.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, τὸ Ἀγγλικὸν Ἰπουργεῖον ἐπρόκειτο νὰ παραιτηθῇ ἕνεκα διαφωνίας ἐπικρατούσης μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦ κόμματος.

Οἱ φιλελεύθεροι ἐδήλωσαν ὅτι καλούμενοι δέν θ' ἀναλάβωσι τὴν ἐξουσίαν, ἀπαιτοῦντες, ὅπως διαλυθῇ ἀμέσως τὸ κοινοβούλιον καὶ δοθῇ εἰς τὸν λαὸν εὐκαιρία νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπόφασιν του διὰ τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, ἐνεργουμένων ἀμέσως τώρα.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, Σερ Η. Κάμπελλ Μπάννερμαν, εἰς δημοσίαν ἀγόρευσιν τοῦ προσφάτως γενομένην, ἐκηρύχθη φανερά ὑπὲρ τῆς Ἰρλανδικῆς Αὐτονομίας.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος.

Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος τῶν Ἑλλήνων, ἡ Πριγκίπισσα Βικτωρία, καὶ ὁ Πρίγκιψ καὶ ἡ Πριγκίπισσα Νικολάου μετέβησαν ἐκ Λονδίνου εἰς τὴν βασιλικὴν Ἐπαυλιν Σάνδριχαμ. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος συμμετέσχε κυνηγίων διοργανωθέντων ὑπὸ Ἀγγλῶν εὐγενῶν. Ὁ Βασιλεὺς ἐπανῆλθεν εἰς Λονδὶνον τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 14 Νοεμβρίου, καὶ τὸ ἑσπέρας ἀνεχώρησε κατευθυνόμενος εἰς Ἀθήνας.

Κατὰ τῆς Τουρκίας. — Ὁ διεθνὴς στόλος.

Ὁ Σουλτάνος τῆς Τουρκίας ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τῶν Δυνάμεων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν διεθνούς οἰκονομικοῦ ἐλέγχου ἐν Μάκεδονίᾳ καὶ ἡ ναυτικὴ ἐπίδειξις κατὰ τῆς Τουρκίας εἶνε ἀφαιρετός. Αἱ Δυνάμεις πιθανῶς θὰ ἐνεργήσωσι δραστηρίως ὅπως μὴ καταστῶσι τὸ παίγνιον τοῦ Σουλτάνου, ὅστις εἶνε διατεθειμένος νὰ παίξῃ τὸν ρόλον παθητικῆς ἀντιστάσεως.

Ἡ Γερμανία δχι μόνον ἠρνήθη νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ Ἡνωμένου Στόλου, ἀλλὰ καὶ προσεπάθησεν ὅπως αἱ Δυνάμεις μετριάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ὅσον τὸ δυνατόν.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης 9 ἐν ὅλῳ πολεμικῶν τῶν Δυνάμεων συνεκεντρώθησαν εἰς Πειραιᾶ ὅθεν θ' ἀποπλεύσωσι διὰ τὰ τουρκικὰ ὕδατα. Εἶνε δύο Αὐστρικά, δύο Ἀγγλικά, δύο Ἰταλικά, δύο Γαλλικά καὶ ἐν Ρωσικὴν καταδρομικόν. Τὸ μείζον δλων εἶνε τὸ Ἀγγλικὸν τεθωρακισμένον καταδρομικὸν «Λαγκάστερ». Ἀρχηγὸς δὲ τοῦ δλου στόλου εἶνε ὁ αὐστριακὸς ναύαρχος Ρίπερτ.

Οἱ κυβερνήται τῶν πολεμικῶν τούτων συνηλθον εἰς συνεδρίαν ὅπως κανονίσωσι τὴν ἐνέργειαν ἐκάστου σκάφους κατὰ τὴν ἐπίδειξιν.

ΕΠΑΝΟΛΟΣ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως μας, κ. Γιάγκ, ἐπανῆλθε πρὸς ἐκ τῆς μακρᾶς ἀπουσίας του εἰς Ἀγγλίαν ἐπ' αἰτίᾳ καὶ ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντά του.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ πόλεμος τὸν ὅποιον πρό τινων ἐ τῶν ἐκήρυξε κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὁ πρύτανης τοῦ ἐν Βοστώνῃ Πανεπιστημίου «Χόρουαρδ» κ. Ἑλ λιστ, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιτείνεται, καὶ πολλὰ Πανεπιστήμια καὶ Κολλέγια τὴν ἀναγράφουσι πλέον εἰς τὰ προγράμ ματὰ τῶν ὡς μάθημα προαιρετικὸν—καὶ τοῦτο ἰσοδυναμεῖ σχεδὸν πρὸς τὴν κα τάργησιν τῆς διδασκαλίας αὐτῆς.

Διὰ τοῦτο ἀκούουσιν ἐκ μέρους τοῦ Τύπου ἔσα τοὺς ἀνέκτου.

«Τὸ δυστύχημα εἶνε—γράφει ἡ «Ση μαία» τῆς Ν. Ὑόρκης—ὅτι εἰ νὺν πρυτάνεις τῶν πλείστων Πανεπιστημί ων τῆς Ἀμερικῆς δὲν εἶνε ἄνδρες εὐρεί ας μαθήσεως καὶ ἐπομένως δὲν δύναν ται νὰ ἐκτιμῇσιν τὴν ἀξίαν τῆς Ἑλ ληνικῆς γλώσσης. Εἶνε ἄνθρωποι ἁρ μῶδοι μᾶλλον διὰ τραπέζιτας, καὶ κα τὰλληλοι ὅπως ἐξευρίσκωσι κληροδο τήματα καὶ δωρεὰς διὰ τὰ Πανεπιστή μιά των. Κατὰλληλοι μόνον διὰ νὰ παραλαμβάνωσι χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὡς ὁρθῶς παρητήρησε πρίτινος χρόνου ὁ «Ἡλῖος» τῆς Νέας Ὑόρκης.

Καθηγητὴς Ἀγγλικός

Πανεπιστημίου εἶχε διακηρύξῃ δι' ὅλης του τῆς δυνάμεως, ὅτι ἡ κατάργησις τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσ σης ἐν τοῖς ἀνωτέροις ἐκπαιδευτηρίοις, ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν καθοδήγησιν ἐκ τοῦ φωτὸς εἰς τὸ σκότος, καὶ διὰ μα κρῶν ἀπέδειξε τὰ δι' αὐτῆς γινόμενα εὐ εργετήματα εἰς πάντα ἐν γένει σπου δαστήν. Ἄλλος δὲ καθηγητὴς, Ἀμε ρικανὸς εὖτος, ὁ κ. Μαννάτ, ὅστις εἶνε εἰς τῶν ἰδιαπρεπεστέρων καθηγητῶν τοῦ ἐν Πρέσβιδος Πανεπιστημίου Μπράουν, γνωστὸς καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν διὰ τὰς εὐρείας γνώσεις του, εἶπεν ὅτι διὰ νὰ καταρτισθῇ τις ἐν τῇ Ἀγγλικῇ,

Ὅτι νὰ καταστῇ θεάσημος

ῥήτωρ ἢ συγγραφεὺς, δεόν νὰ γνωρίζῃ τὴν Ἑλληνικὴν ὡς παράδειγμα δι' ἐρε ρεν ἑαυτὸν.

Ὁ κ. Μαννάτ πρό τινων ἐτῶν εἶχεν ἀπαγγεῖλη λόγον ἐν Βοστώνῃ, θαυμα σθέντα διὰ τὴν καλλιπέειαν καὶ τὰ πλούσια ἐπιχειρήματα ὑφ' ὅλου τοῦ κόσμου τῶν γραμμάτων. Συνεχάρησαν τότε πολλοὶ τὸν ἑξοχὸν καθηγητὴν, ὁ στίς ἀπαντῶν εἰς τὰ συγχαρητήρια καὶ εἰς διαφόρους ἐρωτήσεις, διεκήρυξεν ὅτι τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὸν λόγον ἐκεί νον καὶ εἰς διάφορα ἔργα του ὀφείλει εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τῆς ὁποίας ἔχει τὸ εὐτύχημα νὰ εἴη γνώστης.

«Τὴν εὐεργετικὴν τῆς ἑλληνικῆς ἐπι δρασιν

ὁμολογεῖ ἅπας ὁ κόσμος καὶ ὁμῶς αὕτη ἐξοστρακίζεται ἐκ τινων Ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων, ὅτι εἰ πρυτάνεις αὐτῶν, μὴ ἔχοντες τὴν ἀ παιτουμένην περὶ αὐτῆς γνώσιν, νομί ζουσιν ὅτι καλῶτερον θάεὐεργετηθῶσιν εἰ φοιτηταί, διαθέτοντες τὸν χρόνον των εἰς ἄλλα μαθήματα. Ὁ κ. Ἑλλῖστ ἀπὸ καθηγητῆς τῆς Χημείας ἐν τῇ Τεχνολο

γικῇ Σχολῇ ἐγένετο Πρύτανης τοῦ Πα νεπιστημίου Χόρουαρδ, ὁ δὲ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου κ. Χάρπερ ὀφείλει τὴν θέσιν εἰς τὸ γεγονός ὅτι κατορθῶναι νὰ λαμβάνῃ δωρεὰς ἀπὸ πλουσίους ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου!

«Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ Πανε πιστήμια γίνονται μὲν πλουσιώτατα, ἀποκτῶσι μεγαλοπρεπὴ μέγαρα καὶ αἰθού σας, ἀλλ' ὑπὸ ἱποφιν παιδεύεσθαι ἀπο βαίνουσι τελευτᾶ. Ὑπὸ ἱποφιν μαθήσεως οὐδεμίαν σχεδὸν

δύναται νὰ γίνῃ σύγκρισις ἐκείνων, εἰ τινες ἐξήρχοντο πρὸ εἰκοσαετίας ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων πρὸς τοὺς σήμερον.

«Ὡς ἐλπίζεται, ὁ πόλεμος κατὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Ἀμερικῇ δὲν θὰ διαρκέσῃ πολὺ, διότι μέγα μέρος τοῦ κόσμου τῶν γραμμάτων κατανοεῖ τὴν ἀδικίαν ἧτις προσγίνεται εἰς τοὺς φοιτη τὰς διὰ τῆς καταργήσεώς της, καὶ τὸ μέρος τοῦτο θὰ ὑπερίσχυσθαι διότι κρατύ νηται ὁσημέραι. Καὶ δὲν ἀπέχει ἡ ἡμέ ρα καθ' ἣν ἡ διδασκαλία αὐτῆς θὰ γεν νικηθῇ εἰς ὅλα τὰ Ἀμερικανικά Πανε πιστήμια.»

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

ΚΑΤΑ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δολοφονικὴ ἐπίθεσις κατὰ Ἑλ ληνος Μητροπολίτου.

Ἡρωικὴ ἀντίστασις. — Πανωλε θρία τῶν ληστῶν.

Κατ' ἐιδήσεις ἐκ Μοναστηρίου τῆς Μακεδονίας, ἐ Σιδασμιώτατος Μητρο πολίτης Γρεβενῶν Ἰωακείμ Φερόπουλος (ὑποψήφιος ποτε τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου τῆς Κύπρου) διέτρεξε πρὸ ὀλί γων ἡμερῶν μέγαν καὶ περιπετειώδη κίνδυνον.

Αἱ λεπτομέρειαι ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ὁ Μητροπολίτης, εἰς τῶν διαπρεπε ιτέρων τῆς Οἰκουμένης Ἑκκλησίας, εἶχεν ἐξέλθῃ εἰς περιόδιαν, καθ' ἣν ἐ φθατεν εἰς τὸ χωρίον Δράγος δ' ἂ νὰ λειτουργήσῃ καὶ εἰεῖ καὶ ἀναπεριώσῃ τὸ φρόνημα τῶν κατοίκων.

Εἰδοποιηθεὶς ὁμῶς παρὰ τχισματικῶν ὁ βουλγαρὸς ληστάρχος Ναούμ, περι βόητος διὰ τὰς κακουργίας του, ἐκρύβῃ ἐγκαίρως εἰς οἰκίαν βουλγάρων τοῦ χωρί ου. Ὅταν δὲ ὁ Σ Μητροπολίτης, μετὰ τῆς συνοδείας του ἀφικόμενος, κατελυ σε εἰς τὴν ἐκείνου, ὁ Ναούμ μετὰ τῶν ὁπαδῶν του περιέζωσαν τὸ κτίριον καὶ ἐξήτησαν τὴν παράδοσιν αὐτοῦ.

Ἡ μάχη.

Οἱ ἐν τῇ Μονῇ καὶ εἰ συνοδοὶ τοῦ Μητροπολίτου Ἰλαβον ἀμέσως πᾶν μέ τρον διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ διάσωσιν τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ μετ' ὀλίγον ἤρχι σαν ν' ἀπαντῶσιν εἰς τοὺς ἐμαδὸν πυ ρεβολισμοὺς τῶν ληστῶν.

Ἡ ἀμυνα τῶν προασπιστῶν τοῦ Μη τροπολίτου ἦτο ἀπεγνωσμένη, διότι ἦ σαν ὀλιγώτεροι. Τὰ ὀλίγα ὅπλα των δὲν ἤρχοντο, νὰ θερμανθῶσι καὶ ἐκινδύ νισεν νὰ καταστῶσιν ἄχρηστα.

Ἀλλ' εὐτυχῶς εἰς τὴν κρίσιμωτέ ραν στιγμὴν ἀνεβάνη σῶμα τουρκικοῦ στρατοῦ ἐκ τοῦ πλησιέστερου σταθμοῦ,

εἰδοποιηθὲν ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ Μητρο πολίτου, ὅπερ ἐπιτέθη ἀμέσως κατὰ τῶν βουλγάρων ληστῶν διὰ σφοδρῶ πυρός.

Οἱ κομιτατζήδες καὶ μετὰ τὴν ἐμ φάνισιν τοῦ στρατοῦ ἐξηκολούθουν νὰ κατέχωσι τὰς θέσεις των καὶ ἀντιπυρο βόλουν κατ' αὐτοῦ. Ἐπὶ τέλος ὁμῶς ὁ στρατὸς ὑπερίσχιε καὶ εἰ ἀντάρται τεθέντες μεταξὺ δύο πυρῶν ἠναγκάσθη σαν νὰ ζητήσωσιν εἰς τὴν φυγὴν τὴν σωτηρίαν των.

Ὁ φόνος τοῦ λησταρχοῦ.

Οἱ Τούρκοι καταδιώξαντες τὴν συμ μορίαν διεσκόρπισαν αὐτὴν φονεύσαν τες πέντε ὡς καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς συμ μορίας Ναούμ.

Ὁ κίνδυνος τὸν ὅποιον διέτρεξεν ὁ Σ. Μητροπολίτης καὶ τὸν ὁποῖον ὡς ἐκ θαύματος διέφυγεν, ἐγνώσθη ἀμέσως εἰς ὅλα τὰ περὶχωρα καὶ εἰς τὸ Μονα στήριον, ἐνεπείσθη δὲ κατὰπληξιν εἰς τε τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς ὁμογενεῖς ἡ θρασύτης τοῦ Ναούμ. Ὁ φόνος δὲ αὐτοῦ, ἐνδὲς τόσον διαβοήτου βουλγάρου λησ τάρχου, ἐνέπληξε χαρὰς τοὺς χριστια νικοὺς πληθυσμοὺς, τῶν ὁποίων εἶχε κα ταστῇ ἀπηνῆς τύραννος.

Ὁ Σ. Μητροπολίτης, εὐθύς ὡς πᾶς κίνδυνος ἐξέλιπε, παραλαβὼν τὴν συνο δείαν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν ἐκ Δράγος ἐκο λουθούμενος καὶ ὑπὸ ἄλλων Μακεδόνων καὶ διηυθύνθη εἰς τὴν μητροπόλιν του.

Ἡ ὑποδοχή.

Τί ἔγινε τότε εἰς τὸ Μοναστήριον δὲν περιγράφεται. Εἶκσι καὶ πλέον γιλιὰ δες λαοὶ τῆς Ἑλληνικωτάτης πόλεως ἐξῆλθον εἰς προὐπάντησιν του καὶ δι' ἐν θεουσιωδῶν ζητωκραυγῶν ἐξεδήλουν τὴν μεγάλην χαρὰν τὴν ὁποίαν ἔσθάνθησαν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ του.

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ διασωθέντος ἱεράρ χου ὑπῆρξε πρωτοφανής. Ὁ λαὸς ἔχων ἐν μέσῳ αὐτοῦ τὸν Μητροπολίτην, ἐι στήλθεν ὡς ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν πόλιν καὶ κατηυθύνθη εἰς τὸν νοδόν.

Ἐκεῖ ὁ Σιδ. Μητροπολίτης ἐχορο στάτησε λίαν συγκινημένος εἰς τὴν τε λεσθίσαν δοξολογίαν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἰδέχθη εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν μέγαρον τὰ συγχαρητήρια τῶν πρεσβύτων καὶ τῶν ἀρχῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀγορά Λευκωσίας.

Παρασκευῇ, 18/1 Δεκεμβρίου.

Κριθάρια	τὸ κοιλόν	γρ.	18—19
Σιτάρι	»	»	30—34
Βρώμη	»	»	12
Ὁρβος ἐντόπιος	»	»	25—26
Ρακή σούμα 20 βαθμ.	ἡ ὀκ.		2
Κουκιά,	ἡ ὀκ.	παράθε	60—65
Λινόσπερος	»	»	62—65
Γλυκάνισος	»	γρ.	4—4 1/2
Οἶνοι νέοι α'	τὸ γομάρι	σελ.	15 1/2
Οἶνοι α' β'	»	»	11
Οἶνοι παλαιοί	»	»	20—22
Κεμπνάρια	»	»	22—25
Βαμβάκια,	ἡ λίτρα	γρ.	24

Ἀποικισκία.

Πετρέλεια ρωσικὰ τὸ κίβ.	γρ.	68—70
Ζαχάρες	ὁ σάκος	» 300—310
Καπν.	ἡ ὀκ.	» 12 1/4
Σιτῶν Τριπόλεως	»	» 7 1/8
Ἀγγλικά ὀρόζια ὁ σάκος	»	» 190
Λίρα Ἀγγλίας πρὸς γρ		182.

ΚΥΠΡΙΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΠΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτού.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
(Προπληρωτέα.)

Είς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Είς τὰ χωρία	»	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	»	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα	»	8.
Είς τὸ Ἐξωτερικόν	φρ. χρ.	20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος γρ. 2.
Διατριβαί: ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.
Κυβερνητικὰ ἔγγραφα ὁ στίχος πρὸς 3 πέν.

Τὰ χειρόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης.

Αἱ ἐπιστολαὶ δεῖν νὰ ἀπευθύνωνται
πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου».

Χοροδιδασκαλεῖον

Ἀντωνίου Ε. Συμεωνίδου.

Ὁ κ. Συμεωνίδης διδάξει τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς χοροὺς ἐπὶ 17. ἔτη ἐν Λεμεσῷ, προτίθεται δὲ ἐπίτεος νὰ διδάξῃ αὐτοὺς ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἡ σάλα τοῦ χοροῦ κεῖται παρὰ τὴν οἰκίαν Χρ. Γεωργιάδου, συνοικίᾳ Τριπικιώτου.

Τὰ μαθήματα καὶ αἱ ἀσκήσεις ἤρχισαν καὶ ἐξακολουθοῦν καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, ἀπὸ τῆς 8 ὥρας.

Ὁ χορὸς δὲν εἶνε μόνον ὑγιεινὴ ἀσκήσις, ἀλλὰ σῶμα καὶ ἡ εὐγενεστέρᾳ διασκέδασις. Ἡ ἀληθεῖς αὕτη γενικῶς ἀναγνωρίζεται, καὶ οἱ ἀγωνοῦντες χοροὶ πολλάκις θὰ ἔλαβον ἀπορρομήν νὰ στενωχωρηθῶσι διὰ τὴν ἀγωνίαν τοσον οὐσιώδους συστατικοῦ τῆς στοιχειωδιστάτης πλέον σήμερον ἀνατροφῆς καὶ κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.

Καινουργὴς Βικτώρια.

Ἐπηρεοίς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὸν σιδηρ. σταθμόν.

Ὁ περιπορευτικὸς ἀμαξηλάτης Γιάγκος Ζάγκουλος, προμηθευθεὶς ἐσχάτως ὥραιστατην καὶ καινουργὴν βικτωρίαν ἀπὸ τὰ ἐργαστήρια τῶν Ἀθηῶν, θέτει αὐτὴν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κοινοῦ Λευκωσίας. Ἐκτελεῖ ἰδίως τὴν ὑπηρεσίαν μεταξὺ τοῦ σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ καὶ τῆς πόλεως. Σταθμεύει διαρκῶς ἀπὸ τῆς 6 1/2 π. μ. παρὰ τὸ Καρνεῖον Σαρικόπου. Τὰ ἀμαξωγῶνά του εἰσι συγκαταβατικώτατα.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΓΥΝ

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΙ
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Ἡ Νορβηγία, χωρισθεῖσα τῆς Σουηδίας, ἐξέλεξε—διὰ ψήφων 254,899, ἐνῷ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας ἐψήφισαν 69,262—ὡς βασιλεῖα τῆς τῶν Πρίγκιπα Κάρολον τῆς Δανιμαρκίας, ὅστις καὶ ἐδέχθη ἀμέσως τὸν θρόνον. Κατόπιν ἡ Νορβηγικὴ Βουλὴ ἐψήφισε περίπου 40,000 λίρας ὡς ἱσοδία ἐπὶ χορήγησιν τοῦ Κράτους πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασίλισσαν.

Αἱ ἐπιχορηγήσεις τῶν διαφόρων Κρατῶν πρὸς τοὺς Βασιλεῖς τοῖν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς, εἰς λίρας στερλίνας:—

Ὁ Τσάρος πλέον τῶν	2,000,000
Σουλτᾶν τῆς Τουρκίας περίπου	1,500,000
Ὁ Σάκης τῆς Περσίας	1,327,000
Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας	940,000
Ὁ Γερμανὸς αὐτοκράτωρ	770,554
Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας	602,000
Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας	531,000
Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας	300,000
Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας	280,000
Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας	270,150
Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου	140,000
Ὁ Κεῖσὶς τῆς Αἰγύπτου	100,000
Ὁ Βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας	81,000
Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας	72,742
Ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανίας	56,000
Ἡ Βασίλισσα τῆς Ὀλλανδίας	54,000
Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος	52,000
Ὁ Γάλλος Πρόεδρος	48,000
Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας	47,400
Ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας	40,000
Ὁ Βασιλεὺς τῆς Νορβηγίας	40,000
Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν	10,000
Ὁ Ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου	8,300
Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλβετίας	540

ΑΜΥΘΗΤΑ ΚΕΡΔΗ.

Ἡ Ἐταιρεία τῶν Ἑλαίων ἐν Νιᾷ Ὑόρκη ἐδήλωσεν ὅτι διὰ τοὺς τέσσαρας ἡμέρας μῆνας αὐξάνει τὸ μέρημά της εἰς 10 τοὶς ἑκατὸν, δηλαδὴ 40 τοὶς ἑκατὸν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο!

Τὰς περισσοτέρας μετοχὰς τῆς ἑταιρείας ταύτης ἔχει ὁ Ροκφέλλερ, ὅστις μὲ τὴν αὐξήσιν τοῦ μερίσματος θὰ λάβῃ 4,000,000 λίρας! Τώρα δὲ ὑπολογίζεται ὅτι ὅλαι αἱ πρόσδοι τοῦ ἀνέρχονται εἰς 8,000,000 λίρας στερλίνας κατ' ἔτος!

Ο ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΚΑΙ ΤΟ
ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ

Μία παρισινή ἐφημερίς διηγείται, κατὰ τηλεγραφικὰς αὐτῆς πληροφορίας ἐκ Μαδρίτης, τὸ ἔξης κατόρθωμα τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσου.

Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ ἀκολουθία του ἐντὸς αὐτεκινήτου ἐπέστρεψαν ἀπὸ ἐν διαγωνισμοῦ ἀεροστάτων ἐν Μαδρίτῃ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Ἐς τὸν δρόμον συνήτησαν ἀεροστάτον ἐγκαταλειμμένον εἰς ἑλιδάδι.

Ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος ἀμέσως διέταξε νὰ σταματήσῃ τὸ αὐτοκίνητον, κατήλθῃ, καὶ ἐπήδησῃ μέσα εἰς τὴν λέμβον τοῦ ἀεροστάτου. Διέταξε τότε τὸν ἀεροναύτην νὰ ρίψῃ ἔξω τὸ ἔρμα καὶ νὰ ἐξαπολύσῃ τὸ ἀεροστάτον.

Ἄλλ' εἰς ἀξιώματικὸς τῆς ἀκολου-

θίας τοῦ Βασιλέως, τραμάς διὰ τὴν ἀδιαφορίαν του καὶ τὰ πιθανὰ ἐπακόλουθά της, ἐξιφύλκησεν καὶ ἐσχίσεν τὸ μεταξὺνον ἐπικάλυμμα τοῦ ἀεροστάτου.

Ὁ ἰδιοκτήτης τώρα τοῦ ἀεροστάτου, Σενὸρ Φενανδὲξ Δάρο, ἐκίνησεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῆς Μαδρίτης ζητῶν ἀποζημιώσιν 2,000 λιρῶν.

Ο ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΤΗΣ
ΤΟΡΠΙΛΛΗΣ.

Ὁ θάνατος προσώπου ἱστορικοῦ συνέβη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τινὰ ἐπαρχιακὴν πόλιν τῆς Ἀγγλίας. Ὁ κ. Ροβέρτος Οὐάιτχεντ ἀπέθανεν ἐν εἰρήνῃ εἰς ἡλικίαν δὲδοήκοντα δύο ἔτων.

Ὁ μακαρίτης εἶνε δ' ἐφευρέτης τῆς ὁμωνύμου τορπίλλης, τοῦ δλεθρίου ἐκείνου πολεμικοῦ μηχανήματος, ὅπερ εἶνε δ' τρόμος τῶν θαλασσῶν ἐν καιρῷ πολέμου.

Ὁ Οὐάιτχεντ ἐσπούδασε μηχανικὴν εἰς Μάντσεστερ καὶ κατόπιν προσελήφθη ὡς σχεδιαστῆς καὶ ναυπηγὸς εἰς Μασσαλίαν καὶ Τεργέστην. Ἐβοήθησεν εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ναυτικῶν μηχανουργείων εἰς Φινόμε, τὰ ἑποῖα ἐν τέλει περιήλθον εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του. Ἐκεῖ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη τορπίλλη ἐν ἔτει σωτηρείῳ 1866.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΘΕΛΗΣΙΣ
ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ρωσικῆς ἐφημερίδος «Χαρκομορσκάια Γκαζέτ» ἡπειλήθη ἐσχάτως διὰ θανάτου ὅφ' ἑνὸς διασήμου ἡθοποιῶ, ὅστις ἐφαντάσθη αὐτὸν προσβληθέντα ὑπὸ κριτικοῦ ἀρθροῦ δημοσιευθέντος εἰς τὴν ἐφημερίδα ἐκείνην.

Εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλον τοῦ διευθυντῆς ἔγραψεν: «Ἡ τελευταία μου θέλησις.—Ἐλαβὼν ἐλδοποίησιν ἀπὸ τὸν διάσημον ἡθοποιὸν, κ. Δάλασκυ, εἰς τὴν ὅποιαν ρητῶς δηλοῖ τὸν σκοπὸν του νὰ μὲ φονεύσῃ. Ἀφοῦ εἶμαι τώρα προγεγραμμένος ἄνθρωπος, ζητῶ ἀπὸ τὸν κ. Δάλασκυ μίαν χάριν, νὰ μοῦ ὀρίσῃ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὅποιαν ἡ τιμωρὸς χεὶρ του θὰ μὲ πλήξῃ, οὕτως ὥστε νὰ λάβω καιρὸν νὰ τακτοποιήσω τὰς ὑποθέσεις μου καὶ νὰ ἐτοιμασθῶ ἐγκαίρως διὰ τὸ ταξίδι εἰς τὸν καλύτερον κόσμον, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἀσθένειαι, οὔτε ἐφημερίδες, οὔτε διάσημοι ἡθοποιοί.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΡΩΣΣΟΥ
ΝΑΥΑΡΧΟΥ.

Ὁ Ναύαρχος Νεμπογκατώρ, ἐπιστρέφων εἰς Ρωσίαν ἐξ Ἰαπωνίας, ἐκαμιν, ἐν Μασσαλίᾳ εὐρισκόμενος, τὰς ἑξῆς δηλώσεις ἐπὶ τοῦ ὅτι παρεδόθη:—

«Εὐρέθην περικυκλωμένοι, περιεσφισμένοι ὡς ἐν μαγγάνῳ ἐν μέσῳ ὄλου τοῦ στόλου τοῦ Τσάρο, μὲ ὄλους τοὺς ναυάρχους του, μὲ 27 σκάφη τῆς γραμμῆς καὶ 40 τορπιλικὰ. Ἡμεῖς δὲν εἰχομεν παρὰ μόνον 4 σκάφη, ἐκ τῶν ὁποίων 3 παλαιὰ θωρηκτὰ πανταχόθεν, κατακλυζόμενα ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Ἐπὶ τοῦ Ὁρέλ οἱ νεκροὶ καὶ τραυματίαι ὑπερέβαινον τοὺς 70. Ἐπὶ τοῦ ἰδιοῦ μας σκάφους ἀνέρχοντο εἰς 50. Τὰ βλήματα μας εἶχον ἐξαντληθῇ ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν ὑπελείπετο παρὰ νὰ αὐτοκτονηθῶμεν ἀνευ οὐδεμιᾶς ὠφελείας διὰ τὴν πατρίδα, ἢ νὰ παραδοθῶμεν.

„ΠΩΣ ΕΠΛΟΥΤΙΣΑ „

Αὐτοβιογραφία τοῦ πλο-
σιωτάτου ἀνθρώπου.

Συμβουλαὶ πρὸς ὄλους.

Ἐρχάτω, δ κ. Ροκφέλλερ, ὁ διάση-
μος ἑκατομμυριοχός, ὑπέστη ἀγρίας
ἐπιχειρήσεις καὶ ἐκατηγορήθη ὡς πρὸς τὰς
μεθόδους διὰ τῶν ἐποίων συνήθροισε τὴν
ἀπέραντον περιουσίαν του ἥτις συνήθως
υπολογίζεται περὶπου εἰς 100,000,000
λίρας στερλίνας.

Εἰς ἀπάντησιν τρόπον τινὰ τῶν κα-
τηγοριῶν τούτων, δ κ. Ροκφέλλερ ἔγρα-
ψε μακρὸν ἄρθρον δημοσιευθὲν εἰς μίαν
ἀμερικανικὴν καὶ εἰς μίαν ἀγγλικὴν ἐφη-
μερίδα. Αἱ ἐφημερίδες δὲ αὗται ἐπλή-
ρωσαν τοὺς μετρητοὺς τὸ ἄρθρον, ἀλλὰ τὰ
κέρδη ταῦτα ὁ ἀμερικανὸς ἑκατομμυριο-
χός τὰ διέθεσεν ὡς ἐπὶ μεγάλης τιμῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς ἐταιρείας τὴν ὅσων διευ-
θύνει ὁ υἱὸς του. Σημειωτέον ὅτι πολ-
λοὶ τῶν κατηγόρων του εἶνε ἐξέχοντα
μέλη θρησκευτικῶν σωματείων.

Εἰς τὸ ἄρθρον του ὁ Ροκφέλλερ ἐκθέτει
τὴν ἑδὼν τὴν ὁποίαν ἔκχευε εἰς τὰς
ἐργασίας του ἀπὸ τῆς παι-
δικῆς ἡλικίας, καὶ τὰς περιστάσεις αἱ-
τινες ὑπῆρξαν εὐνοϊκαὶ πρὸς τὰς ἐπιχει-
ρήσεις του.

Τὴν ἐπιτυχίαν του ἀποδίδει ἐν πρῶ-
τοις εἰς τὸ ὅτι εἶχε συνδεθῇ εἰς τὰς χολεῖας
μὲ καλοὺς ἀνθρώπους—μὲ καλοὺς νέους.
Καὶ διὰ τοῦτο εἶνε πολὺ εὐγνώμων.

Ἔμαθε νὰ δουλεύῃ.

Κατόπιν ἀναφέρει τὸ γεγονός, ὅτι
ἐν ὅσων φθάνει ἡ μνήμη του ἐνθυμεῖται
ὅτι ἐλάμβανεν εἰδικὴν ἀνατροφήν εἰς τὸ
σπίτι του. Ἦτο δὲ αὕτη ἀνατροφή δι' ἐρ-
γασίαν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς. «Ἐδιδ-
ασκόμεν, λέγει, νὰ κάμνω διάφορα
πράγματα, ἀπλὰ πράγματα ὁποῖα ἓνα
παιδί μπορεῖ νὰ κάμνῃ. Ἐδιδασκόμεν
νὰ ἔχω πεπεισθῇ εἰς τὸν ἑαυτὸν μου

«Εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν ἑπτα ἢ ὀκτώ
ἐδιδασκόμεν, ὡς παιδί τῆς ἐπαρχίας, ν'
ἀλμέγω μίαν ἀγελάδα.

«Ἡμποροῦσα νὰ ἀλμέγω μίαν ἀγε-
λάδα τὸσον καλά ὅσον ἓνας ἄνθρωπος.

«Εἶνε πολὺ ἀπλὸν πρᾶγμα ἡ ὥστε
νὰ τὸ ἀναφέρῃ τις, ἀλλ' εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ
πράγματα τὰ ὁποῖα ἤρχισα νὰ μανθάνω.
Ἐδιδάχθην εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν ὀκτώ
νὰ ὀδηγῶ ἵππον ἐξευγμένον εἰς ἀμαξάν
καὶ νὰ τὸν ὀδηγῶ τὸσον προσεκτικὰ ὡς
εἰς ἄνθρωπος. Ἐνθυμεῖμαι πολὺ καλὰ
τὰς ὀδηγίας τοῦ πατρός μου: «Παιδί
μου, κράτει πολὺ προσεκτικὰ ὅταν κα-
ταβαίνῃς τὸν λόφον. Μὴ τὸν ἀφήνῃς νὰ
σκοντάπη. Ὅταν εἴται εἰς τὸν ἴσον δρό-
μον ἀφηνέτεον νὰ τρέχῃ κατ'εὐθείαν.» Καὶ
οὐδέποτε θὰ τὸ λησμονήσω αὐτό.

«Ἐδιδασκόμεν νὰ κάμνω τὸσας
ἐργασίας εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν δέκα καὶ
ἐνδεκα ὅσας μοῦ ἦτο δυνατόν νὰ κά-
μνω. Καὶ εἶνε τὸσα πολλὰ ἐκεῖνα ποῦ
ἐδιδασκόμεν νὰ κάμνω. Ὅταν ἔγινα ὀ-
λίγον μεγαλύτερος ὁ πατήρ μου μοῦ ἀ-
νέθεσε νὰ κτίσω σπίτι. Μοῦ εἶπε: «Παι-
δί μου, νὰ τὰ χρήματα. Θέλω νὰ κτί-
σῃς ἓνα καλὸ σπίτι ἀπὸ τοῦδ'λα, τὸ ὁ-
ποῖον θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς κατοικία.»
Προσέλαβα ἓνα ἀρχιτέκτονα, ἐκάμαμεν

τὰ συμβόλαια, καὶ ἐκτίσαμεν τὸ σπίτι.
Ἄν εἶχαμεν ἀνωμαλίαν μὲ τὸν ἀρχιτέ-
κτονα ἢ τὸν ἐγγράβον. Τούτο μοῦ ἐδω-
σε πολὺ θάρρος. Ὅλα ἐπῆγαν καλὰ,
καὶ ἔχω τὴν ἀποδείξιν τούτου ἐντὸς μι-
κροῦ ἑβδόμου κειμένου τὸ ὁποῖον διαφυ-
λάττω. Ἔχω ὅλους ἐκεῖνους τοὺς λο-
γαριασμούς, ἔχω ὅλα ἐκεῖνα τὰ συμφω-
νητικὰ τὰ ὁποῖα ἔγραψαν. Τὸ ἔργον ἐκεῖ-
νο ὑπῆρξε πολὺτιμος πῆρα δι' ἐμέ.»

Ἰ 4 χρόνων ἐφύτευα πατάτες.

«Μετὰ τὴν πρῶτον μαθημάτων τῆς
πείρας τὰ ὁποῖα μοῦ ὑπῆρξαν ὠφέλιμα
δ, π. ἐνθυμεῖμαι μετ'εὐχαριστήσεως ἡτο
ἡ ἐργασία μου ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας εἰς
ἓνα γείτονά μας ὁ ὁποῖος ἐφύτινε πατά-
τες. Ἦσαν παιδι δεκατριῶν ἢ δεκατεσ-
σάρων ἔτων, καὶ ἐργαζόμεν εἰς τὴν δου-
λειάν αὐτὴν ἀπὸ τῆς πρωίας ἕως τὴν
νύκτα—τουλάχιστον, δέκα ὥρας.

«Ἀπειταμίευσά τὰ μικρὰ αὐτὰ κέρδη
μου καὶ γρήγορα ἔμαθα ὅτι ἡμποροῦσα
νὰ παίρνω τὸσον τόκον ἀπὸ 10 λίρας
πρὸς 5 τοὺς ἑκατὸν, ὁ νόμιστος τόκος τό-
τε ἐν Νέα Ἰόρκῃ, ἑτησίως, ὅσα θὰ
ἡμποροῦσα νὰ κερδίσω ρυτεῶν πατάτες
ἐπὶ δέκα ἡμέρας, καὶ ἡ ἐτύπωσις ἐσχη-
ματίσθη ἐν ἐμοὶ ὅτι καλὸν ἦτο νὰ ἀρῇ-
νω τὰ χρήματα νὰ εἶνε ὑπηρετὰί μου,
καὶ ὅχι νὰ κάμνω τὸν ἑαυτὸν μου σκλάβον
τῶν χρημάτων.

«Αὐτὸ ἐπροσπάθησα νὰ ἐνθυμεῖμαι
ἐκτοτε.

«Ἐπῆγαινα εἰς τὸ σχολεῖον. Ὁ πα-
τήρ μου εἶχε πολλὰ παιδιά νὰ ἐκπαι-
δεύσῃ. Ἄν ἦτο πλούσιος, ἀλλὰ μὲ δι-
ετήρησιν εἰς τὸ σχολεῖον μέχρι τῆς ἡ-
λικίας τῶν δεκαῖξ.

«Κατόπιν ἐπῆλθα εἰς ἐμπορικὴν σχο-
λὴν ὅπου διέμεινά τρεῖς μῆνας, καὶ με-
τὰ ταῦτα κατὰ τὸ ἔτος 1855 ἤρχισα
νὰ σκέπτωμαι τί θὰ κάμω. Καὶ ὅλα
ἐκεῖνα τὰ χρόνια ἀπὸ τοῦ 1855 μέχρι
τοῦ 1860 ἦσαν δύσκολα χρόνια διὰ τὸν
ἐμπορευόμενον κόσμον. Μετὰ πολλῶν
ἡμερῶν καὶ ἐδωμάδιων ὕψιστας προσπα-
θείας ἐπέτυχα νὰ λάβω μίαν ὑπόσχε-
σιν, πρωίαν τινά, ὅτι ἐάν ἐπίστρεφα τὸ
ἀπογεῦμα θὰ ἐξέλεπαν ἂν θὰ ἡμποροῦσαν
νὰ μοῦ δώσουν θέσιν.»

Ὡς λογιστής.

Καὶ οὕτως ἔρχισε τὸ ἐμπορικὸν στά-
διον τοῦ πολυεκατομμυριούχου ἀπὸ τῆς
πρωτῆς βαθμίδος, ὡς ἀπλοῦ λογιστοῦ.

Ἀναφέρει μετ' εὐγνωμοσύνης ὅτι εὖ
ρεν ἀγαθὸν προϊστάμενον, ὅστις, χάρις
εἰς τὴν διαγωγὴν του, τοῦ ἐφέρθη ἐνθα-
ρυντικὰ ὅταν ἀνεχώρει ἀπὸ τὸ κατὰστη-
μα διὰ νὰ ἐπιστῇ μετὰ συνεταίρου εἰς
τὰς πρώτας ἐπιχειρήσεις.

Ἐπέτυχε δὲ πολὺ προσεκτικὸν συνε-
ταῖρον, καὶ αἱ ἐργασίαι των καὶ τὰ βι-
βλία των ἦσαν τὸσον τακτικά, ὥστε
εὐκόλως εὕρισκαν τὰς ἀναγκαίας πι-
στώσεις. Καὶ εἰς μίαν μεγάλην πτώ-
χευσιν εἰς τὴν ἐνδιεφέροντο εὐρέθησαν
τὸσον ὁρθοὶ ὥστε ἔλαβον ἀμέσως τὴν
ἀναγκαίαν ὑποστήριξιν.

Ἐξάριε μεγάλως τὴν ἀξίαν τῆς ἐμ-
πιστοσύνης τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐμ-
πνέῃ ὁ ἐμπορευόμενος, καὶ ἐν τέλει ὀ-
δεῖ τὰς ἐξῆς γενικὰς συμβουλὰς:

«Ζητῶ ἀπὸ κάθε νέον νὰ μὴ παύσῃ
συνταυτίζεσθαι μὲ τὴν Χριστιανικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὑπὸ τὸν Θεὸν, τοῦτο
ἦτο ἡ μεγαλυτέρα εὐλογία ποῦ ἡμπο-
ροῦσε νὰ ἔλθῃ ἐπ' ἐμέ.

«Ἄν ἐμπορευόμεν μόνον αὐτὸ ἦτο ἐν
μέρῳ· τοῦτο ἦτο ἡ ἀπέλαυσις μου.
Ἐκμανα καὶ αὐτὴν καὶ ἐκεῖνη τὴν δου-
λειάν, καὶ οὕτως ὅλη μου ἡ ζωὴ ἦτο
πλήρης εὐτυχίας.

«Εὐτυχὴς βίος εἶνε ἀδύνατος ἐάν μὴ
ἐργάζεσθαι.

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΟΚΦΕΛΛΕΡ.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κ. Γ. Ρώσου.

Τὸ μεγαλύτερον Βιβλιοπωλεῖον
ἐν Κόπρῳ.

Λεξικά διαφόρων γλωσσῶν.

Διδακτικὰ βιβλία ἑλίων τῶν ἐδῶν.

(Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ γ' καλλιτε-
χνική ἐκδοσις τῆς Ἑλλ. Ἱστορίας
Τσικλῆ καὶ Ἰωαννίδου διὰ τῆς Γ'
καὶ Δ' τάξιν.

Ἡμεροδεδίχεται (μπλόκ) 1906.

Καζαμίας 1906.

Ταχυδρομικὰ διελτάριά εἰκονογρ.

Γραφικὴ ὕλη.

Βιβλία ἐκκλησιαστικά, τοῦ λαοῦ,

ἱστορικά, μυθιστορήματα.

Μελάνη ἑλληνική.

Μπισκότα, Μυρωδικὰ, Λαϊμοδέται.

Τεμαῖ ἀτυναγώνιστοι.

ὑποκαταστήματα: Ἐν Βαρσοῖς,
διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Σάββα Ἰ-
ωαννίδου. Ἐν Λεμεσῷ παρὰ τῷ κ.
Σοφ. Μηχαηλίδῃ.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Οἰκονομία—Ἀποταμίευσις,
Πλούτος.

Πώλησις τῶν ἀσφαλεστέρων Λαχει-
οφόρων Ὁμολογιῶν δι' ἀντιπροσωπείας
σοβαρῶν Τραπεζιτικῶν Οἰκων, διὰ μη-
ναιῶν ὁρσεῶν καὶ μετὰ τὴν παραχώρησιν
τῆς τύχης τῆς Ὁμολογίας ἀπὸ τῆς
προκαταβολῆς, ὡς καὶ τῶν τοκομειδί-
ων.

Ἀκρίβεια, Τάξις, μετὰ
πάσης εὐκολίας περὶ τὴν πληρωμὴν
ἐναντι παντοτε ἀποδείξεως, θέλει συ-
νοδεύει τὴν ὅλην ἐργασίαν.

Πᾶσα σχετικὴ πληροφορία παρέχεται
προθύμως καὶ ἀμέσως.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:—

Κ. ΜΟΥΧΤΑΡΗΝ,

Λεμεσός.

ῥάσματα Κυρηναίας.

Οἱ ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Νήσου,
ὅπου δὲν ὤρισθησαν ἀνταποκριταί, θέ-
λοντες ἐκ τῶν περιφημῶν **Κυρηναί-
ων ἀλατῶν** αἱ ἀπευθύνονται
πρὸς τὸν μονὸν ἰδιοκτήτην κ. Νικόλαον
Χρ. Οἰκονόμου, εἰς Κυρήναιαν.

Δείγματα ἀποστέλλονται ταχυδρομι-
κῶς ἅμα τῇ ζητῇ.